Nyírni is tudni kell. Horváth Zoli egyik „fegyvere" a tördelőszerkesztői olló

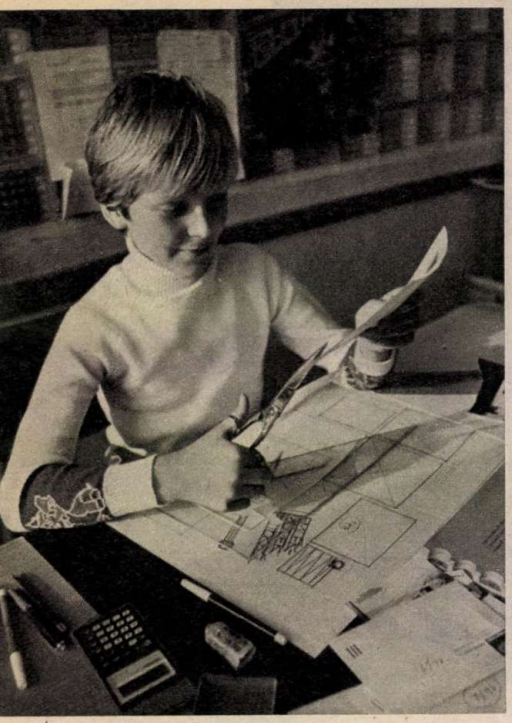

Ebből a „hogyishívjákból" szép, színes kép lesz. Ha a nyomda ördöge közbe nem szól

Tanúk vagyunk rá, hogy itt nemcsak ősszel, hanem az év minden napján hullanak a levelek

FORDÍTOTT LAP-NAP

kell itt fogyni? — néztünk körül. De amikor jobban „megmértük" egymást, rájöttünk, hogy néhányunknak van leadni való kilója.

És akkor jött az egeres fiú

Laciék időnként elvonultak, hogy kidolgozzák a barkácsrovat nagy ajándékát, a csúzliskocsi tervét. Igen ám, de ebbe a rovatba csak olyan találmány kerülhet, amelyet a feltaláló elkészít és kipróbál.

Az alkatrészek esztergályozását egy ferencvárosi műhely vállalta el. Az összeszerelés sem okozott nagyobb gondot, de a próbaút... Az Üllői úton pillanatok alatt dugó keletkezett. Az Útinform azt jelentette, hogy lassan megbénul az egész főváros forgalma.

Újabb hírekre várva szorongtunk a rádió és a telefon mellett, amikor nyílt a szerkesztőség ajtaja, kezében kis kalitkával, egy tizenöt év körüli fiú óvatoskodott be rajta.

FORDÍTOTT LAP-NAP

— Keresett valaki? A főszerkesztő kérdezz-felelek játéka a titkárságon

— De magasan van ez a nagyító! Szöcske, azaz Varró Imi a fotolaboratóriumban

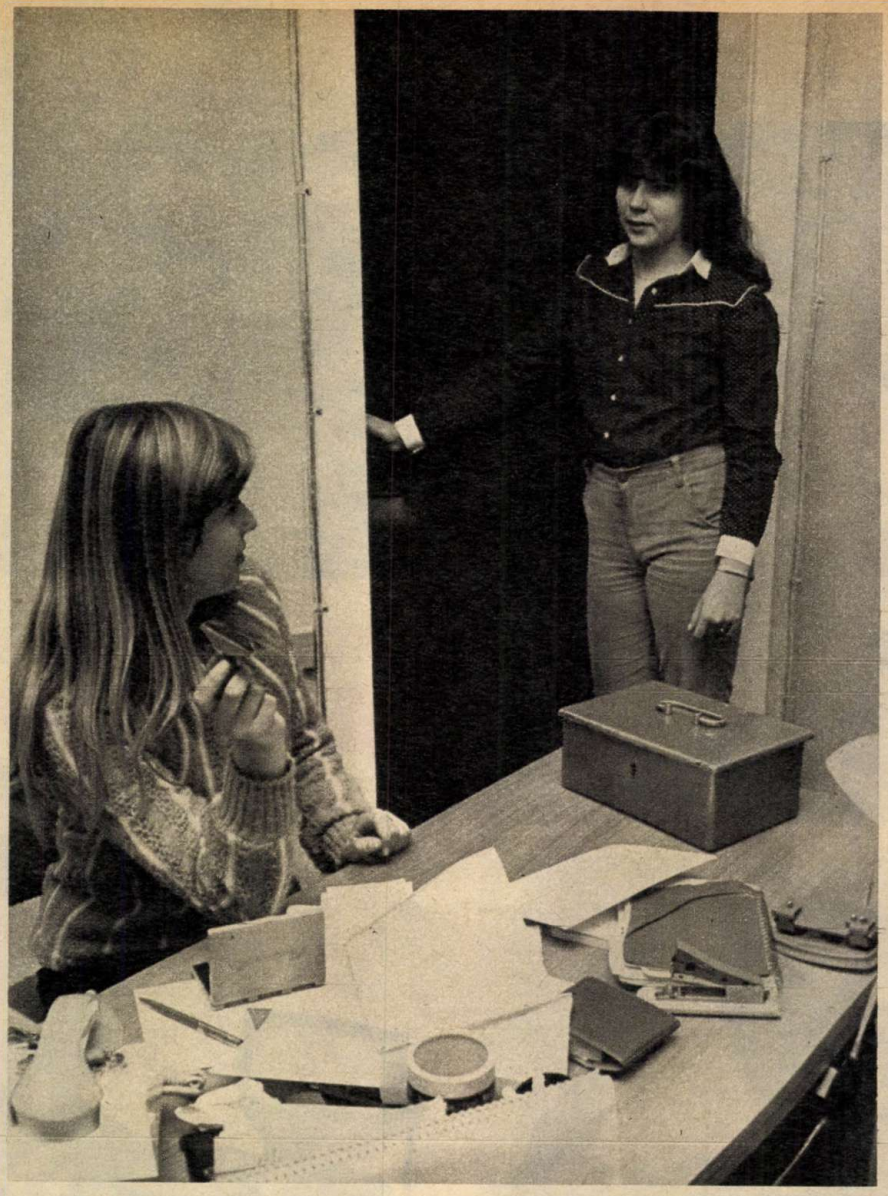

— A szerkesztőség épületében lakom, és egeret hoztam. Szeretném, ha írnának róla, mert nagyon okos — mondta Szakál Tibi.

— Egérről írni!? Most, amikor a barátaim bajban vannak? — mutatott az ajtó felé Kuthi Éva.

Lukács Bea barátságosan belekarolt a fiúba.

— Hozd csak azt az egeret! Hátha szükség lesz rá a barkácsrovatban.

Azt már Éva felé fordulva mondta:

— Ha egy téma az első emeletről feljön a másodikra, nagyon meg kell becsülni.

Mintha milliónyi szempár lesett volna

Kosztolányi Dezső a hírnév csúcsán állt már, amikor elmesélte, ha tudja, hogy cikke, verse vagy novellája jelenik meg valamelyik újságban, képes hajnalban a nyomda bejárata elé állni, hogy elsőnek vegye kezébe a lapot, pillantsa meg írását.

Akit a nyomdafesték friss illata „megcsapott", az nehezen tud szabadulni ettől az illattól. Nem, a Pajtásnál eltöltött néhány nap után egyetlen turai gyerek sem jelentette ki, hogy ő csakis újságíró akar lenni — Tóth Marcsi továbbra is arról ábrándozik, hogy orvosként gyógyítja majd a gyerekeket, Semperger Ági népművelőként szeretne a község művelődési házában dolgozni, s a kis Varró Imi képzeletét és szobáját továbbra is repülőgépmodellek népesítik be, pilótaként vagy tervezőként akarja meghódítani a légi országutakat —, de az biztos, hogy közömbös arccal egyikük sem tud többé újságot venni a kezébe...

Tóth Marcsi mesélte búcsúzóul:

— Négy éve dolgozom a csapatlapnak. Van egy kis szerkesztői tapasztalatom, a Pajtásnál mégis nehezen ment a munka. Itt értettem meg igazán, hogy milyen felelősség az írás, a többiek tájékoztatása. Amikor leültem, hogy papírra vessem a gondolataimat, úgy éreztem, mintha milliónyi szempár figyelné tollamat.

Lehet, hogy nem sikerült „sosemvolt" jubileumi számot készíteni, de ha másért nem, már ezért a szép gondolatért is érdemes volt végigjátszani ezt a fordított lap-napot.

Mennyi vidám dolog történik az életben, csak megírni nehéz. Lukács Bea, a humorrovat vezetője saját viccein is jókat derül

VS VENDÉGSERCLI

A Vendégsarok című rovatban mindig olyan felnőttek szólaltak meg, akiknek válaszaira a gyerekek százezrei kíváncsiak. A kérdéseket az olvasók levelei alapján állította össze a szerkesztőség. Most mi, az Űrszonda munkatársai a „serclibe" kilenc ismert embert kértünk meg: legyenek a vendégeink

9

HELYEN JÁRTUNK

Kelemen Endrétől, az iskolatelevízió szerkesztőjétől kérdeztük:

— Miként tudjuk szüleinket hatásosan és gyorsan megnevelni?

— Egyszerre két dolog nem megy! A hatásos neveléshez idő kell, mégpedig sok. A szülők nevelése különben természetes folyamat, megy az magától is, nektek erre nem kell különösebben odafigyelni.

— Hatásos büntetésnek tartja-e a televíziónézéstől való eltiltást?

— Egy cseppet sem helyes módszer, bár nem vagyok híve a mértéktelen televíziózásnak sem. Mindenképpen kell valamiféle „tv-diétát" tartani, amit azért a szülők jobban meg tudnak ítélni, mint ti.

Soltész Rezső előadóművész-zeneszerzőtől kérdeztük:

— Természetes göndör haja van, vagy rendszeresen daueroltatja?

Kelemen Endre

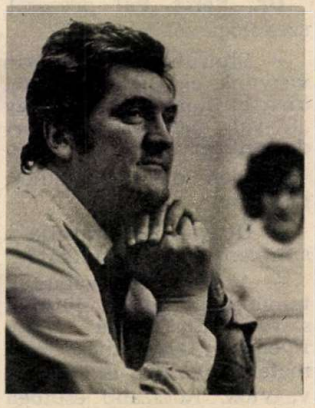

— Ti már talán nem emlékeztek a Corvina együttesre, de ha véletlenül a kezetekbe kerül egy négy-öt éves fotó rólunk, akkor azon láthatjátok a hosszú, vékony szálú, egyenes hajamat. Olyan volt, és ilyen lett, de az utóbbi a fodrászoknak köszönhető. Ők röviden, természetes hideg hullámnak hívják ezt a hajviseletet.

— A fürdőszobában szokott énekelni?

— Inkább csak dudorászom.

— A fesztiválnóta sikere után mikor hallunk új Soltész-dalt?

— Februárban a „Tessék választani!" műsorában éneklem a „Boldogságból sosem elég" című számot, áprilisban pedig megjelenik első hazai nagylemezem.

Soltész Rezső

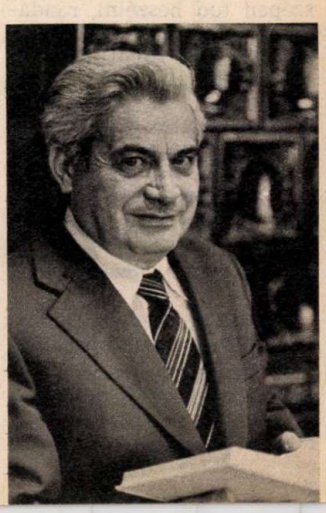

Dr. Mezei Gyula

9 helyen jártunk

Nemes Nagy Ágnes

Dr. Mezei Gyulától, a Fővárosi Tanács művelődésügyi főosztályának vezetőjétől kérdeztük.

— Rövidebb órákat és hosszabb szüneteket szeretnénk. Lehetséges ez?

— Számotokra sem lenne jó, ha a tananyagot még ennél is rövidebb idő alatt kellene megtanulni.

— Igaz az, hogy túl vagyunk terhelve?

— Úgy gondolom, mindegyikőtök foglalkozik a tanuláson kívül mással is, legyen az sport, olvasás, barkácsolás. Nos, túlterhelés csak akkor van, ha mértéktelenül, válogatás nélkül akartok mindennel egyszerre foglalkozni.

— Tanulhatunk-e majd az általános iskolában is több idegen nyelvet?

— Feltétlenül szükség van arra, hogy már az általános iskolában több idegen nyelvet tanuljanak a gyerekek. Erre különben már most is vannak kísérletek.

Nemes Nagy Ágnes költőnőtől kérdeztük:

— Hogyan lesz valaki költő?

— A költő mindenkiben benne van, mert mindenki tud beszélni vagy szépen, vagy csúnyán. Aki nagyon szépen tud beszélni, ráadásul jó megfigyelő és fantáziája is van, abból lesz igazán költő.

— Sokan panaszkodnak, hogy már írtak három verset, de a matekkal hadilábon állnak. Mit csináljanak ezek a gyerekek?

— Én sem voltam lángelme matekból, de igyekeztem, sokszor bizony kínlódva.

— Mikor kezdett először foglalkozni a versírással?

— Négyéves koromban írtam meg első költeményem. Így hangzik: „A büszke tehén a réten állt, csak állt." Nemigen tudták nekem akkor megmagyarázni, hogy ennek semmi köze sincs a vershez.

Dr. Veres Pál

Dr. Veres Pál orvostól, szexológustól kérdeztük:

— Elpirulunk, zavarban vagyunk, egy hang nem jön ki a torkunkon, ha a nagy „ő"-vel találkozunk. Forduljunk orvoshoz?

— Igen, de csak akkor, ha orvos a nagy „ő".

— Hogyan befolyásolja a szerelem a tanulásunkat?

— Az a jó, ha valaki a tanulásával akar kitűnni szíve választottja előtt. Ilyenkor talán még ötös matekdolgozatra is képesek vagytok. Rosszabb esetben még azt sem veszitek észre, hogy felszólítottak benneteket felelni, csak bámultok kifelé az ablakon.

— Mi a véleménye a csókról?

— Akivel leálltok csókolózni — no persze nem az utcán, villamoson, mások előtt —, azt már elfogadtátok partnereteknek. Különben a száj az egyik érzékszervünk, és a társunkat ily módon is érzékeljük. Ha ez az érzékelés kellemes volt, akkor akár szerelmesek is lehetünk.

Kerényi Nárcisz meteorológustól kérdeztük:

Kerényi Nárcisz

— Mit csinál a szél, ha nem fúj?

— A szél a levegő mozgása. Ha a légtömeg nyugalomban van, akkor szélről sem beszélhetünk.

— Volt olyan esete, amikor időjárás-előrejelzése nem sikerült tökéletesen?

— Sajnos, elég gyakran előfordult. A legérdekesebb az volt, mikor egy újságíró készített riportot rólam. Nos, mindenfélét kérdezett a meteorológiáról, s az interjú végén még a szabadidős programjaimról is érdeklődött. Ó — mondtam —, mi sem egyszerűbb az én esetemben. Lássuk csak: holnap napsütéses idő várható, akkor strandra megyek. Természetesen másnap zuhogott az eső. Ezért aztán a cikk utolsó mondata így hangzott: „Remélem, a meteorológusnő esernyőt is vitt magával a strandra."

Dr. Halmágyi Leventétől, a Fővárosi Állat- és Növénykert munkatársától kérdeztük:

— Igaz-e, hogy némelyik állat intelligensebb az embernél?

— Olyan intelligens, mint az ember, egy sincs. Bár, ahogy egyesek viselkedését elnézem... Legjobban a majmok hasonlíthatók hozzánk.

— Miért van az, hogy az emberek főként a kicsi állatokat szeretik?

— Képzeljétek csak el, ha a három és fél tonnás vízilómamát kellene dédelgetni! Hát nem aranyosabb egy „alig" öt kilogrammal született vízilóborjú?

— Ha egy állatnak fáj a foga, mit csinálnak vele?

— Előbb elkábítjuk a betegünket egy injekcióval, utána betömjük vagy kihúzzuk a fogát.

Rodolfó bűvésztől kérdeztük:

— Ha tehetné, mit tüntetne el legszívesebben és mit varázsolna nekünk elő?

— Sok mindent átéltem már, így nyugodtan mond-

Dr. Halmágyi Levente

Dr. Szívós István

Rodolfó

hatom, a fegyvereknél szörnyűbb dolog nem nagyon van. Ezeket mindenképpen eltüntetném. S ha békét tudnék mindenhová varázsolni, én lennék a legboldogabb ember a Földön.

— Rodolfó mester, mikor tanult meg bűvészkedni?

— Sokszor elmeséltem már, de azért elmondom nektek is. Srákoromban kihúztam egy kínait a Dunából. Hálából megtanított egy trükkre. Másnap a barátaimnak büszkén mutogattam tudományomat, mikor egy jól öltözött úr állt meg mögöttem. Ódry Zuárd volt. Elhívott magához, és attól kezdve két évig tanultam a bűvészet alapjait.

Dr. Szívós István gyermekfogorvost, volt vízilabdázót kérdeztük:

— Árt-e a fogaknak a rágógumi?

— A cukor szopogatásánál jobb, az biztos, de én inkább az almaevést ajánlanám nektek.

— Megtörténhet-e, hogy egy-egy vízilabda-mérkőzésen a játékosnak kiütik a fogát?

— Kemény sport a vízilabda, úgyhogy ilyen eset — ha nem is gyakran —, de előfordul.

— A fogorvosnak is elromolhatnak a fogai. Milyen érzés a fogorvosi székbe beülni?

— Én sem szeretek fogorvoshoz járni, de ha szükség van rá, hát elmegyek. Jobb a bajt megelőzni.

DE ELFÁRADTAM!

Három kép – egy fiú három arca. Szöcske, ahogy Varró Imit társai becézik, csak termetre kicsi, lelkesedésben túltett mindenkin. A fordított lap-nap örökmozgó hírhozója volt. Különösen az első és a második napon. A harmadikon már észrevettük, hogy **el-elábrándozik** és egyre többször emlegeti **Turát.**

– Gyerekek! Én kiforaítom sarkából a földet. Én teleírom az újságot, elkészítem a világ legnagyobb riportját. Én...

– Te magasságos ég! Már elkopott az ujjam hegye, annyit tárcsáztam a telefont és még csak egy kis hír jött össze. Egy kis... hír... hi...

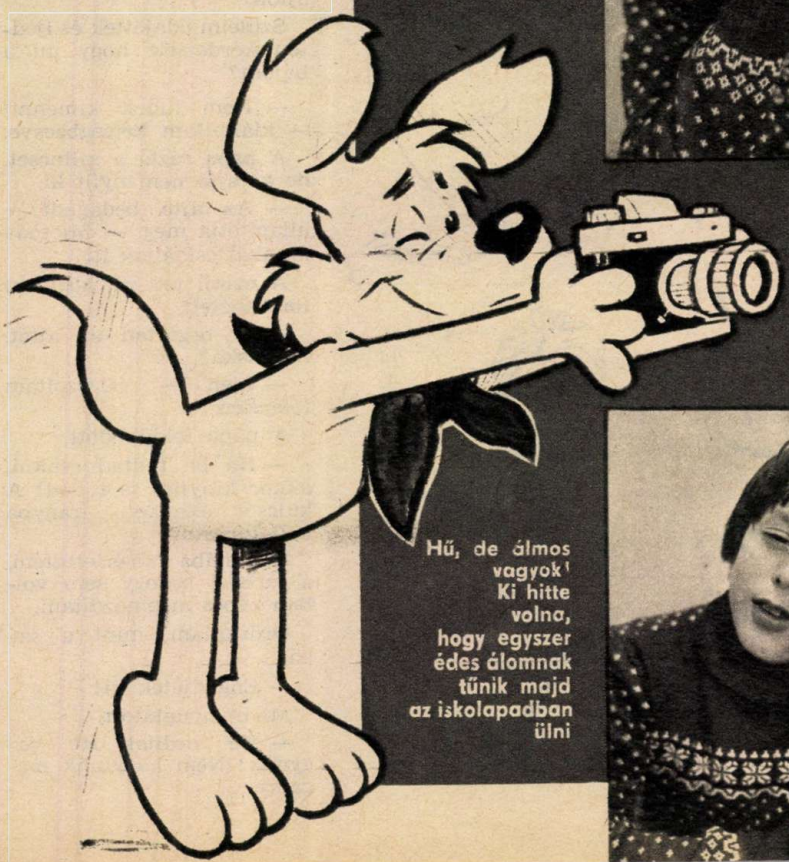

Hű, de álmos vagyok! Ki hitte volna, hogy egyszer édes álomnak tűnik majd az iskolapadban ülni

KATKÓ ISTVÁN:

Telefon-papa

(15.)

Nem hagytam magam letorkollni.

— Félszobához fél szavazati jog jár! — jelentettem ki.

A mami meg a gondnok is nevettek ezen, csupán apu nézett maga elé mogorván.

— Kíváncsi vagyok, hogyan bírod ki majd telefon nélkül? Pont te, aki egymagad háromszáz forintot is eltelefonozol egy hónapban!

A gondnok csodálkozva fordult felém, majd azt mondta:

— Olcsóbban élnek, ha nem lesz telefonszámla.

Mami véget vetett a vitának:

— Nem fogjuk elszalasztani ezt az alkalmat az átkozott telefon miatt.

A papa szemmel láthatóan nem lelkesedett a gondolatért, hogy egy ideig meg lesz fosztva a telefontól.

— Lehet, hogy arra is kilenc évig kell majd várnunk...

— Ne beszélj butaságokat! — ripakodott rá anyu. — A kabát megvan, s te egy gomb miatt vacillálsz...

— Tökéletesen igaza van, asszonyom — mondta a gondnok. — Megjegyzem, ha Önöknek eddig is volt készülékük, akkor hamarabb kerülnek sorra, amikor meglesz a várossal az összeköttetés.

Apu végre engedett a huszonegyből.

— Rendben van. Beköltözünk.

Én, amióta megszülettem, mindig ugyanazon a helyen laktam, tehát fogalmam sem volt arról, hogy mennyi vesződséggel jár egy költözködés. A játékaimat öt nagy dobozba csomagoltuk, evőeszközök, tányérok, poharak külön-külön hatalmas faládákba kerültek, a papa könyvtárát három napig kellett harmincasával összekötözni s az új lakásban néhány hétig teljes rendetlenségben éltünk. Engem szórakoztatott a felfordulás, egy ideig semmit sem találtunk meg: a papa a zoknijait, a mami a különböző krémjeit, amelyekkel bekente az arcát éjszakára. Valahogy minden más lett, mint a régi lakásban. Ahogyan a mami megállapította, nomád életet éltünk, amíg lassan kialakult valamiféle rend, amely egyelőre nem hasonlított a régihez.

Különösen én élveztem a saját félszobámat! Hamarosan felfedeztem, hogy a zárban ott van a kulcs. Amikor nyugovóra tértem, ráfordítottam a kulcsot. Kopogás nélkül tehát nem lehet hozzám bejönni — gondoltam mosolyogva, s álomra hajtottam a fejem. Az éjszaka közepén azonban felriadtam, s kínzó szomjúságot érezve ki akartam menni a konyhába. Igen ám, de az ajtót nem tudtam kinyitni, mert a kulcs nem fordult visszafelé a zárban.

Dörömbölni kezdtem az ajtón.

Szüleim odajöttek és ijedten kérdezték, hogy mi a bajom?

— Nem tudok kimenni! — kiáltottam kétségbeesve.

A papa rázta a kilincset, de az ajtó nem nyílt ki.

— Az ajtó bedagadt — állapította meg. — Micsoda munkát csináltak itt?

A mami jött rá, hogy mi történhetett.

— Te bezártad az ajtót, Andriska?

— Igen — válaszoltam félénken.

A papa feldühödött.

— Ha be tudtad csukni, akkor kinyitni is tudod! A kulcsot ellenkező irányba kell forgatni.

De hiába kísérleteztem, a kulcsot sehogy sem voltam képes megmozdítani.

Ordítottam, mint a sakál.

— Engedjetek ki!

Mami nyugtatott.

— Ne ordíts! Itt vagyunk! Nem hagytunk magadra...

Végül az apu egy erőteljes mozdulattal betörte az ajtót, miközben a szomszédos lakásokból átkopogtak hozzánk, hogy maradjunk csendben.

A betört ajtó szomorú látványt nyújtott az új lakásban. Csak azért nem képeltek fel, mert még az apu is csak nagy üggyelbajjal tudta megforgatni a kulcsot a zárban.

Ilyen ramazurival kezdtük új életünket a világ végén.

Minden rendben lett volna, csak szegény papának hiányzott nagyon a telefon. Nekem is. Néha fogtuk magunkat és elgyalogoltunk a legközelebbi telefonfülkéhez. A papa valamelyik barátját hívta fel, én pedig Stefcsik bácsit. Csakhogy olykor üzemképtelen volt az összes környékbeli nyilvános telefon. Apu szidta a vandálokat, akik leszaggatták a drótokat, kitépdesték a telefonkönyvekből a lapokat. Cikket is írt az újságban: „Garázdaság a Rózsa-telepen" címmel, de a helyzet nem javult.

Aztán egy napon megtörtént a csoda, hogy apu bejött hozzám a félszobába játszani!

Először csak azt hittem, hogy szokása szerint bekukkant, az ajtónál állva mond néhány szót, majd siet vissza a könyvei közé.

De nem. Leült mellém a szőnyegre és mosolygott.

— Játsszunk valamit!

Előszedtem a társasjátékok tábláit, de azokhoz nem volt kedve.

Tűnődve kérdezte:

— Megvan még neked az a régi játéktelefonod?

Bólintottam, majd előszedtem a szekrény mélyéről a régen elfelejtett játékot. A szoba két sarkában guggoltunk le, majd felhívtuk egymást.

— Halló, András, hogy vagy?

— Halló, papa, kösz jól!

Azután mindenféléről beszélgettünk, csak egy kicsit hangosabban, tehát mindketten úgy tettünk, mintha valódi készülékbe szóltunk volna bele.

Mama csodálkozva bámult bennünket, amikor különös társalgásunkra felfigyelve benyitott a szobába.

— Ti mit csináltok?

Aztán választ sem várva így szólt:

— Hát persze... A telefon-papa meg a telefongyerek...

Szelíden csóválta a fejét, de azután máris mosolygott.

Vége

„A TELEFON-PAPA” PAPÁJA

Imádunk telefonálni! Persze nálunk Turán erre ritkán van lehetőség, de ha egyszer-egyszer telefon kerül a kezünkbe . . . hát nincs annál szebb, mint órákig beszélgetni az ismerősökkel.

A Pajtásban már tizenöt folytatásban olvashattuk Katkó István ifjúsági regényét, a „Telefon-papát”. Megkérdeztük tőle, hogy miként születik az író fantáziájában egy ilyen történet?

— Mikor utazom, mindig figyelem az embereket, viselkedésüket, szavaikat — válaszolta az író. — De nemcsak nézegetem őket, hanem képzeletben megpróbálom beleélni magam az életükbe. Történeteket kerekítek a számukra, s ezeket írom le. A világ ma még nagyon bonyolult. A rideg hangú telefonnak óriási jelentősége van. A szülők nagyon sokszor csak „tárcsázva” ellenőrzik gyerekeiket, hiszen nem érnek rá, kiadós beszélgetésre nincs idejük a nagy rohanásban. Ebbe a hibába természetesen én is beleestem. Innen hát az ötlet.

— Ezek szerint a főszereplő, Andris, nem költött személy?

— Andris a saját fiam, aki most már egyetemista.

— A Telefon-papán kívül írt még más ifjúsági regényt is?

— Igen, szám szerint négyet. A „Festett egek” egy üvegfestő legényről szól, a „Történelmi társbérlők” a háború utáni években játszódik, a „Csak a testvérem” pedig már szlovák fordításban is megjelent. Ezek közé tartozik még az „Együtt futottunk” című írás, de ezenkívül eddig húsz művem került a felnőttek kezébe is. Legújabb könyvem a „Beszélgetés hajnal felé” még félkész állapotban van. A „Piros kenyér” című ciklusban saját gyerekkoromról, az angyalföldi évekről írtam. A szobámban rengeteg dolgot őrzök abból az időből.

Jól körülnéztünk és az emléktárgyak, a sok-sok könyv mellett, festményeket láttunk, mégpedig Katkó aláírással.

— A képzőművészet számomra kikapcsolódást jelent. Szobrászkodom, festek, sőt fafaragással is foglalkozom. A pipagyűjteményemre — mindegyiket én faragtam — nagyon büszke vagyok.

— Mint író, mire a legbüszkébb?

— Természetesen arra, ha sokakhoz eljutnak a könyveim. A gyerekek sajnos, keveset olvasnak. A „Telefon-papát” azonban filmről is megismerhetik. A felvételek éppen most folynak.

Budapesten, az Erdész utca egyik épületében az ódon lépcsőházban kábeltenger mutatja az útirányt a második emeleti lakásig. Odabent a lámpák és a kamerák éppen pihentek. Jobb időpontot választani sem lehetett volna egy kis filmes leskelődéshez. A főszereplő, a tízéves Léner Andris a szünetben sem pihent. Egyfolytában játszott, rohangált, de azért sikerült néhány szót váltani vele.

— Tetszik nekem ez az egész forgatás — mondta. — A Pajtásban idáig minden részt elolvastam, és csak egy kicsit más, mint a forgatáskor. Jópofa írás a „Telefon-papa”!

Ennyiben maradtunk Andrissal, és biztosak vagyunk benne, hogy véleményünkkel nem vagyunk egyedül.

Színház – mozi – zene – könyv és minden más, ami benneteket érdekelhet. Javaslatok, vélemények, riportok – most a mi elgondolásunk szerint.

SZÍNHÁZ

Kilencéves lehettem, amikor szájtátva néztük Tom Sawyer kalandjait a gyermekszínházban. Ez volt első színházi élményem. Akkor az előadás előtt morogtam, miért kell menni. Most azért nyavalygok, mert nem megyünk. Nekem nem könnyű a dolgom: vidékről színházba járni. Pedig nemcsak én, hanem sokan szeretnek színdarabot látni!

Legutóbb Shakespeare: „Sok hűhó semmiért" című művét láttam a Madách Színházban. A közönség jókedvűen nézte a vígjátékot. A darab elején még nem nagyon tudtam, hogy ki kicsoda, de később kibontakozott a történet. A szép Hero és a délceg Claudo szerelme, Beatrice és Benedetto csípkelődései, majd egymásra találása, Don Juan — aki nevével ellentétben itt nem a szerelemért, hanem bosszúért eped — gonosz ármánykodása, ez a sztori. Mennyit nevettünk Almási Éván, Haumann Péteren!

Ezt a vígjátékot akár ti is előadhatjátok a suliban. Kevés díszlet, jelmez kell hozzá.

MOZI

Azt hiszem, mindenki szereti a mozit. Csak sajnos, nem mindig vetítenek olyan filmet, ami minket is érdekel. Többször végiglapoztuk a moziműsort, mire kedvünkre valót találtunk: az „Üzenet az űrből" címűt választottuk.

Talán a címéből is kiderül, hogy nem mindennapi élmény; trükkök, csodák jócskán akadnak benne. Tulajdonképpen ezek teszik izgalmassá a történetet.

A film egy idegen bolygón játszódik; fogságban sínylődő emberekről szól, akik „liáni diókat" küldenek a többiek közé, hogy azok kiválaszthassák kiszabadítóikat. Számos kaland után sikerül is a terv. Hogyan? — ezt nem áruljuk el. Legyen ez meglepetés nektek, azoknak, akik még nem látták a filmet.

A csípősnyelvű Beatrice és a nőgyűlölő Benedetto — Almási Éva és Haumann Péter „szerelmi kettőse"

ZENE

Forog a Hungária első nagylemeze, a Rock 'N Roll Party. Néhány cím a lemezről: „Csókkirály", „Micsoda buli!", „Eszelős szerelem". Ez az együttes az 50-es évek zenéjét játssza. Külsejük, modoruk, táncuk a „jampik" világát elevenítik fel. Ha lemezen, rádióban vagy magnón halljuk őket, el tudjuk képzelni az akkori divatot, mert annyira képszerűek a dalszövegeik. A szöveghez kapcsolódó dallam pedig igazi, vérpezsdítő rock and roll! Ennek a lemeznek azért van akkora sikere, mert a szöveget és a dallamot jól válogatták össze.

A Hungária sokat szerepel külföldön. Magyarországon népszerűek a diszkóban is. A tánc- és popdalfesztiválon az egyik legeredményesebben szereplő együttes volt, a közismert „Limbó-hintó" című dallal. Úgy gondoljuk, nagyon szeretnek a zenével „játszani", jobban, mint bármelyik más együttes. Talán ezért szeretjük őket.

KÖNYV

Tudod hány könyv jelenik meg évente a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó gondozásában? 365 féle, 16 millió példányban. Fantasztikus, nem? S az egészben a legmurisabb, hogy Petrovácz István, a kiadó főszerkesztője mégis kevesli. Azt mondta, ennél is több

Tessék, választottunk!

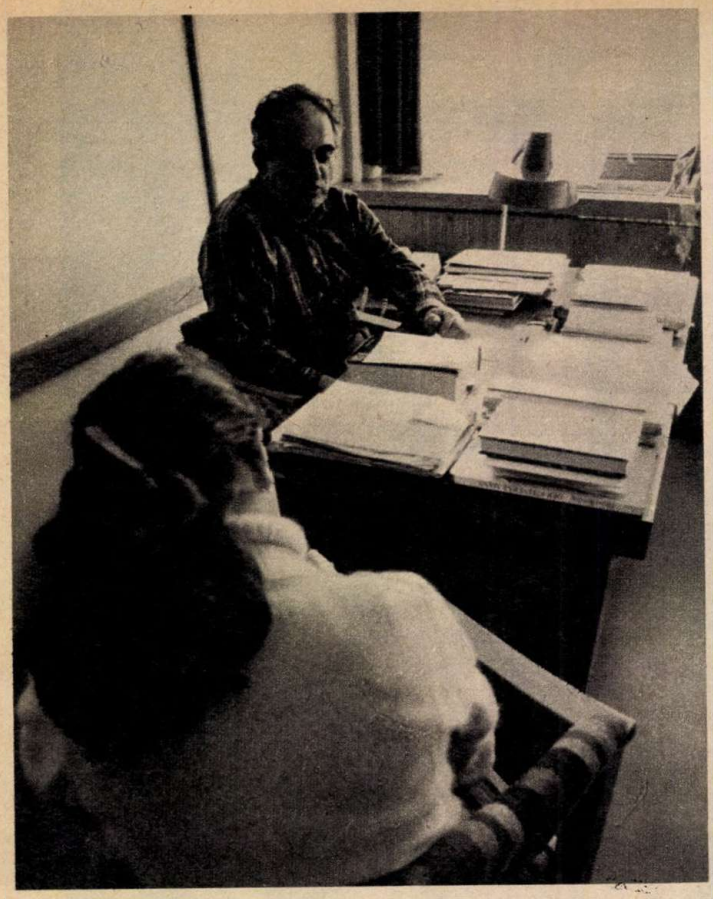

jó könyv kellene nekünk, gyerekeknek.

Arra azért kíváncsi voltam, honnan tudják ők, a kiadó munkatársai, hogy mi kell nekünk, gyerekeknek?

A főszerkesztő elmondta, hogy nagyon sok író-olvasó találkozón vesznek részt, no meg hát leveleket is kapnak szép számmal. Ez persze még mind nem elég. Különböző kérdőívekkel kutatják véleményünket, igényeinket. És azt, hogyan döntik el, hogy melyik könyv melyik korosztálynak való? Ismerik a lelkivilágunkat! Na jó, elhiszem. Kétség kívül igaz az, hogy a tizenéves lányok szívesen olvassák a Pöttyös sorozatban megjelenő lányregényeket, a fiúk az izgalmas, kalandos Delfin sorozat jópofa köteteit, és vannak közöttünk olyanok is, akik az úgynevezett „okos" könyvekre kíváncsiak. Petrovácz István okos könyveknek nevezi az ismeretterjesztő műveket, amelyek remekül kapcsolhatók teszem azt a tananyaghoz, de azon túl is rengeteg értelmes dolgot meg lehet tudni belőlük.

A népszerű sorozatokon kívül természetesen vannak más „okos" könyvek is, mint például a nemrégiben megjelent „A magyar korona nyomában" című. Micsoda viszontagságos úton jutott el a korona méltó helyére, a Nemzeti Múzeumba! Olvasd el a könyvet, nagy élményben lesz részed!

TELEVÍZIÓ

Rick Nórával, a „Csúzli" című burleszk-sorozat szerkesztőjével a televízióban beszélgettünk.

— Mi adta az ötletet a műsorhoz?

— Az a rengeteg szabály, amivel a gyerekeket irányítani akarják a felnőttek. A legtöbb nem jó, ezért fölösleges, sőt, káros. A csúzlival a rossz nevelést vesszük célba.

— Merített gyerekkori élményeiből?

— Nagyon is sokat! Én már legszívesebben gyerekkoromban megcsináltam volna ezt a filmsorozatot, ha tehettem volna. De filmet vagy tévéműsort készíteni bonyolult feladat. Még egy felnőttnek is.

— Hogyan válogatták ki a gyerekszereplőket?

— Elmentünk a fővárosi iskolákba, kiválasztottunk jó néhány gyereket, majd itt bent, a televízióban csináltunk még egy válogatást. A legcserfesebb, legbátrabb gyerekeket választottuk.

— Milyen műsorokat szerkesztett eddig?

— A Perpetuum mobilét és a Tízen Túliak Társaságát.

— Most min dolgozik?

— A Szókimondó című sorozatot szerkesztem.

Petrovácz István a Móra Könyvkiadóban fogadott bennünket

Erről is írtunk! És véleményünk nem lesújtó, sőt...

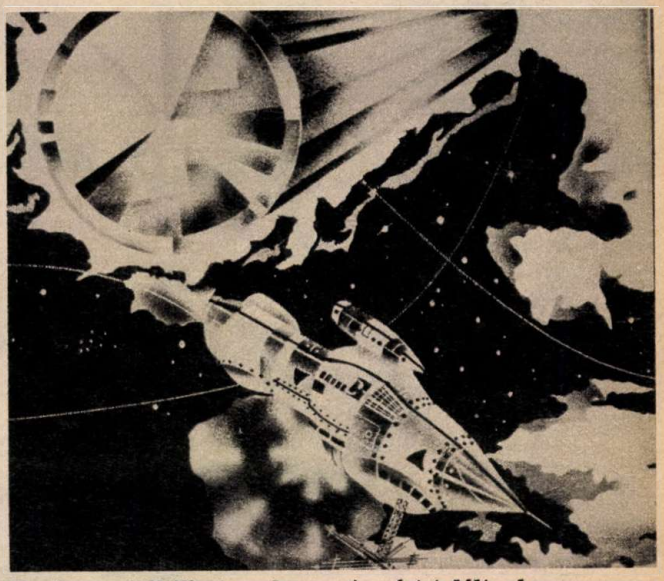

Kevés a sci-fi film! — de egyet azért találtunk a moziműsorban

Mit, hol, mikor; aztán megírni, hogy tetszett... komoly munka volt, de szórakoztató!

*

A mi ajánlataink mellett érdemes odafigyelni a rádió kulturális program-ismertetésére is. Többnyire nyolc-húszkor sugározzák, a Kossuth-on. A délutánosok akár mindennap, a délelőttösök főleg a közelgő téli szünidőben tájékozódhatnak belőle.

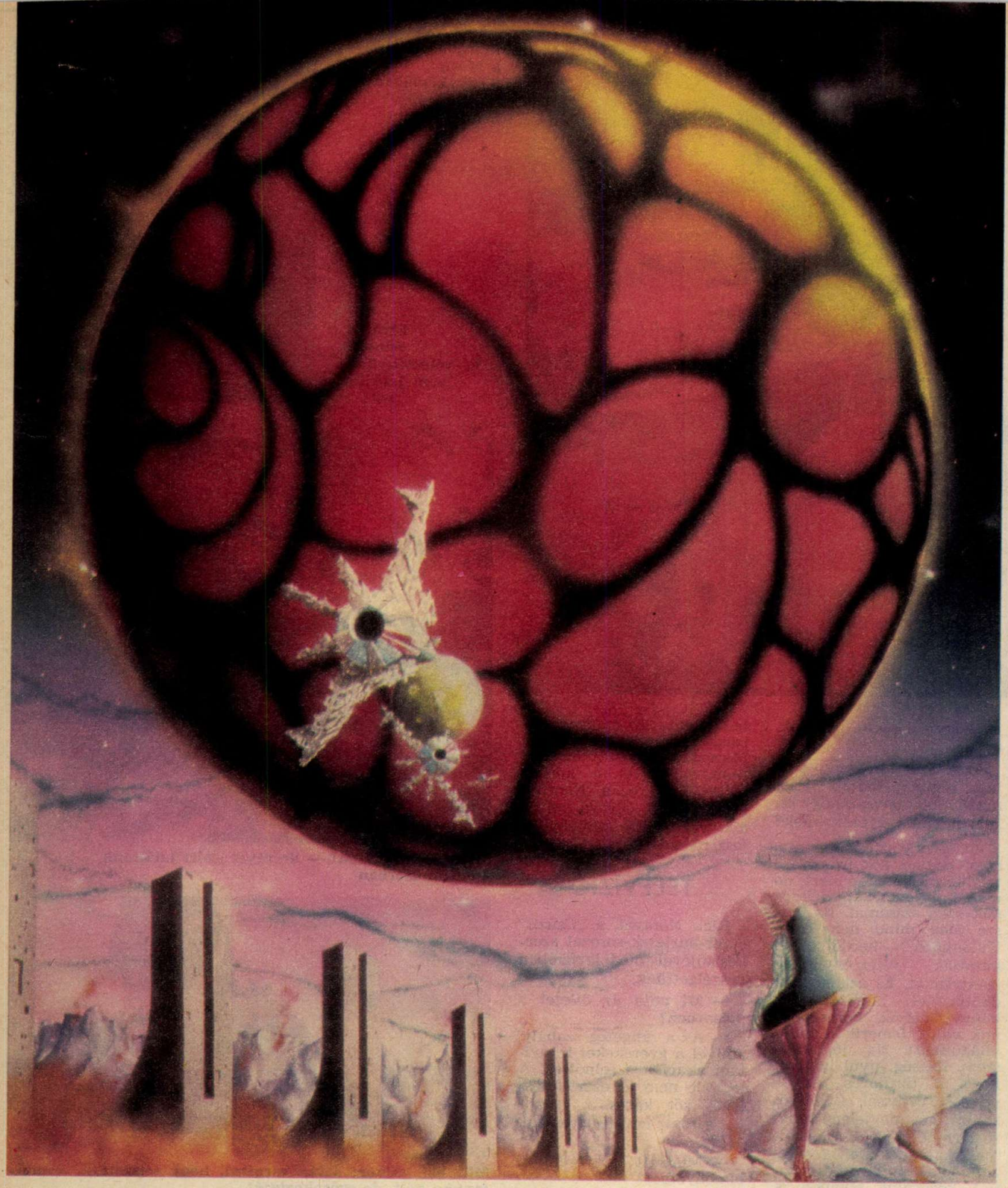

Milyen lesz a hírközlés harmincöt év múlva?
Lesz-e még könyv, újság vagy csak televízió?
Milyen új technikai eszközöket
használ majd a tömegtájékoztatás?
Valóra válnak-e a fantasztikus ötletek?

...ÉS 2016-BAN?

Várhelyi Tamást, a Delta főszerkesztőjét arról kérdezzük, milyen lesz a nyomdatechnika 35 év múlva?

— Egészen más módszerekkel fogják sokszorosításra előkészíteni a tudósításokat, a kéziratokat. Azt hiszem, nemsokára Magyarországon is általánossá válik az a rendszer, amit Angliában ismertem meg. A beérkező információkat egy számítógépbe táplálják; majd a gép lézersugarak segítségével fényérzékeny lemezre írja a szöveget. A lemezt „előhívják" és nemsokára nyomni lehet vele. Így a hír a beérkezése után háromnegyed órával már az utcára kerülhet az újság.

— Miért van szükség ekkora gyorsaságra?

— Mert a hagyományos, nyomtatott sajtónak komoly vetélytársa akadt, a képernyőújság; ez lényegében azonnal tájékoztat.

— Harmincöt év múlva, ha már a képernyőújságot mindenki olvashatja, eltűnnek-e a könyvek és a papírra nyomott újságok?

— Nem hiszem. A könyv a festményeket, igényesebb színes képeket még nagyon sokáig szebben adja vissza a televízió képernyőjénél.

— Meddig jelenik meg a Delta — írásban és a képernyőn?

— Azt hiszem, nagyon sokáig — egészen addig, amíg lesznek új felfedezések, találmányok...

ELEKTRONIKUS LAPOZÁS

Milyen is a képernyőújság? Elmentünk a Magyar Távirati Irodába, hogy saját szemünkkel lássuk, sőt ki is próbáljuk az egyelőre kísérleti üzemben működő képernyőújságot. A berendezés kezelése könnyen megtanulható; mi találomra „lehívtuk" a sportrovatot, amelyből kiírtunk egy decemberi hírt: „A vízilabda válogatott nem pihenhet. December végén két mérkőzést játszik az olimpiai aranyérmes Szovjetunió csapatával, Moszkvában."

MINDENNAPOS GÉPCSODÁK

Milyen lesz harmincöt év múlva a televíziós hírközlés? Erre a kérdésre kértünk választ Márványi Györgytől, a TV-híradó főszerkesztő-helyettesétől. Mikor megérkeztünk, a televízió épületébe, Márványi György éppen egy „gépcsodán" dolgozott. Ezzel a berendezéssel fél óra alatt összeállítható a kész riport, amíg a hagyományos filmszalagos eljárással csak a film előhívására több órát kellene várni.

Várhelyi Tamás ebben a szobában szerkeszti mind a három Deltát

Márványi György — a képmagnók előtt, és a jobb oldali képernyőn

Miután kifaggattuk Márványi Györgyöt erről a készülékről, újabb műhelytitkokat árult el. Egy különös terembe vitt bennünket, ahol a képernyőn éppen Begin izraeli miniszterelnök szállt ki egy repülőgépből.

— Most folyik az Eurovíziós hírátvétel. Mindennap délben — mikrohullámú láncon, parabolaantennák segítségével — hírösszeállítást sugároznak számos országba. Délután az Intervíziós híreket fogjuk képmagnóra venni. Aztán majd válogatunk az esti híradóhoz. A távoli vidékekről műholdak közvetítésével érkezik hozzánk a kép és a hang.

RÉGI ÉS ÚJ EGYÜTT

És most gyerünk a fantasztikus jövő nyomába! Kuczka Péterrel, a Galaktika főszerkesztőjével a Móra Könyvkiadóban, a sci-fi képtárlaton találkoztunk.

Kuczka Péter

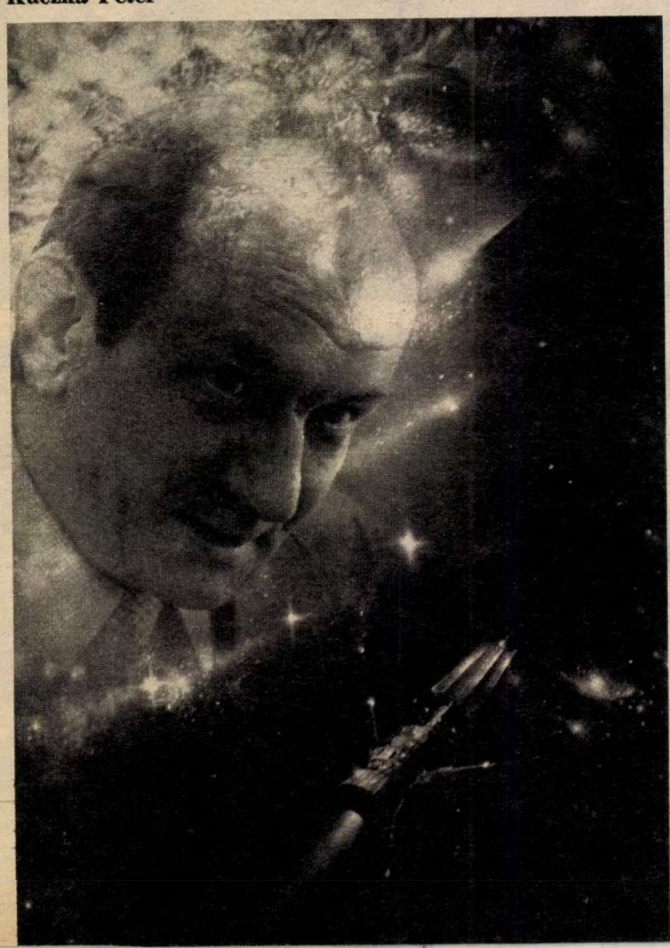

— Hogyan fog megváltozni a világ 2016-ra?

— Új és régi találmányok könnyítik majd az emberek életét. A szupergyors vonatok és fantasztikus repülő masinák mellett elővesszük a jó öreg léghajót. A tengerek alatt fogjuk bonyolítani a közlekedés egy részét és újra vitorlát bontanak a hajók!

— Lesznek-e gondolkodó robotok?

— Elképzelhető, de nem embert utánzóak! Csak bizonyos feladatok megoldására programozottak lesznek. Már ma is vannak olyan robotok, amelyek verset írnak, sakkoznak.

— Milyen új felhasználási területe lesz a lézernek?

— Ez is az emberektől függ. Remélhetően nem fegyverkezésre, hanem a gyógyászatra, és más emberért való tevékenységre használják majd.

— Meg lehet-e hosszabbítani az életet 2016-ban?

— Hű, ez nagyon nehéz, bonyolult dolog lesz, de már utat mutat a génsebészet ehhez is.

MUNDIAL '82

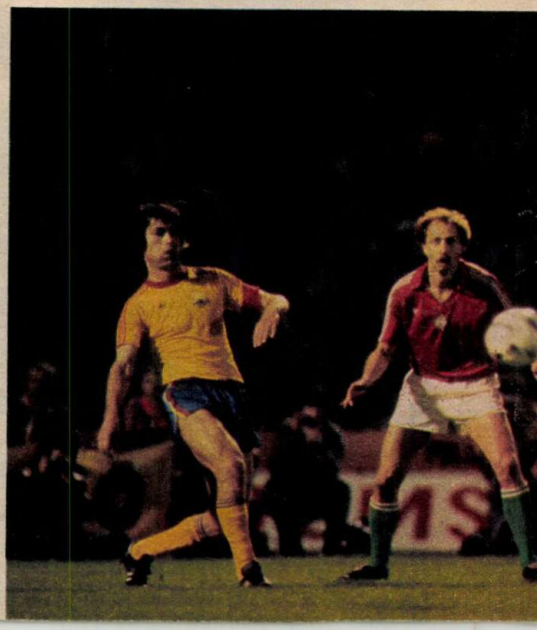

A veteránnak számító Fazekas rutinja pótolhatatlannak bizonyult

A legjobbnak látszó csapat (balról): Tóth, Sallai, Fazekas, Törőcsik, Müller, Kiss, Garaba, Martos, Bálint, Mészáros és Nyilasi

Mögöttünk az angol együttes jutott tovább csoportunkból

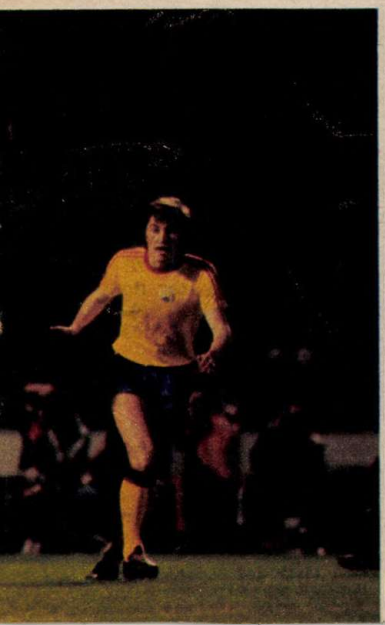

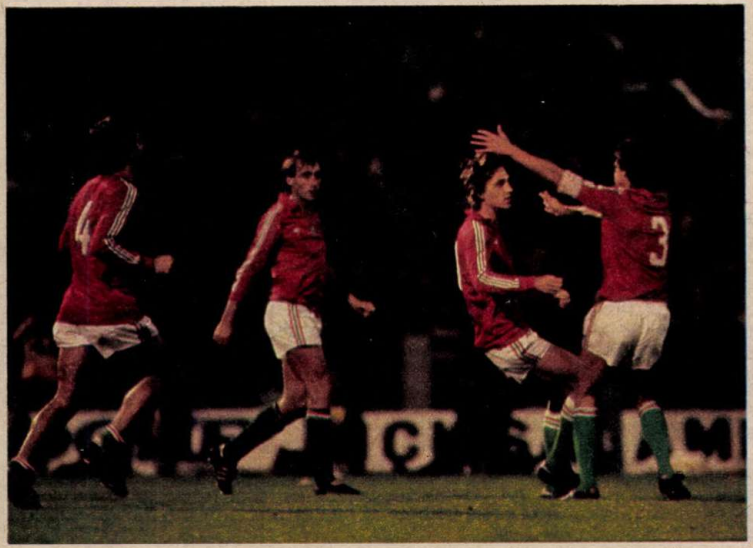

Garaba biztos pontja volt válogatottunknak

Labdarúgóink most már nyugodtan készülhetnek az Ibériai félszigeten rendezendő Mundialra

KEDVES ISMERŐS:

IRÁNY: SPANYOLORSZÁG!

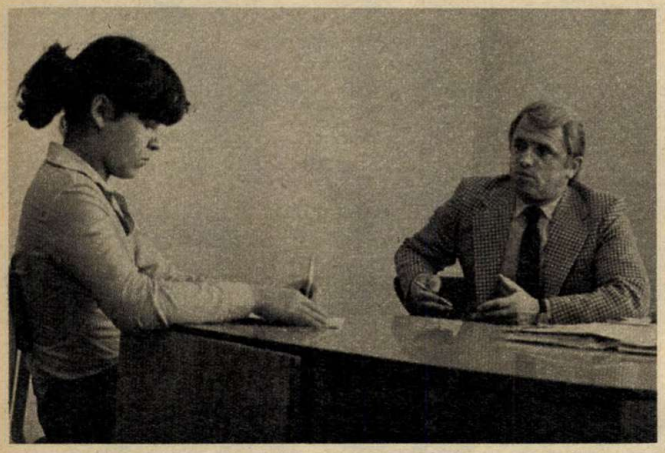

A „kapitányi tiszt" betöltése óta ki tudja hány kérdésre kellett válaszolni

A mérkőzések közben sokszor lehetetlen az indulatokat megfékezni

Válogatottként keményen edzett, s ezt a mai labdarúgóktól is megköveteli

Magyarországon nagy dolog a foci. Ha kikap a válogatottunk, akkor szinte gyászol az ország, egy-egy győzelem után viszont több napig is eltart a mámoros ünneplés.

Manapság indokolt a boldogság, mert a válogatott újra ott lehet a világbajnokság döntőjében. Az argentínai kudarc után ugyanis Spanyolország, a bikaviadalok, a malagasző földje elérhetetlennek látszott labdarúgóinknak. A kátyu legmélyére süllyedt a magyar foci szekere. Szinte el akartuk már temetni ezt a sportágat, de jött Mészöly Kálmán. Jött, látott, győzött.

„Szőke szikla"

Kezdetben nem is akart labdarúgó lenni. A gyűrű, a korlát és a nyújtó jelentette neki a sport világát. Aztán a városmajori nagy grundmeccsek elcsábították a tornaszerektől és játékra jelentkezett a III. kerületi TTVE úttörőcsapatánál. Tehetségére felfigyeltek a szakemberek, először az úttörő-, majd az ifjúsági válogatott tagja lett. Ebben az időszakban, 1958-ban igazolt a Vasashoz. Huszonegy éves volt, amikor a chilei világbajnokságon a nemzetközi mezőny is megismerhette biztos szereléseit, ruganyosságát, felhőfejeseit, sőt híres keménységét is. Ekkor kapta ugyanis a „Szőke Szikla" nevet.

— Mégsem Chile marad a legemlékezetesebb számomra — gondolkodik el Mészöly Kálmán —, hanem a hatvanhatos londoni VB. Azt a kilencven percet, amikor kétvállra fektettük a brazilokat, sohasem felejtem el. Másnap ilyen címekkel jelentek meg az angol lapok: „Hatalmas magyarok", „Csodálatos magyarok". Emlékszem, milyen boldogan próbáltuk lefordítani a szálló halljában ezeket a cikkeket.

A „Szőke Szikla" hatvanegyszer szerepelt a magyar- és háromszor az UEFA, vagyis az Európa-válogatottban. Annak ellenére, hogy mindig is középhátvédet játszott, hat gólt rúgott a magyar csapat színeiben. Persze a hazai mezőnyben sem tétlenkedett, vezetésével négyszer nyert bajnokságot a Vasas.

— Szerettem a Vasast — mondta Mészöly Kálmán. — Igaz, hogy az ott töltött tizenhárom év nem volt teljesen felhőtlen, de soha nem akartam megválni a piros-kékektől.

Viszonzás

Minden játékos megöregszik egyszer, és törvényszerű, hogy abba kell hagyni ezt a játékot. Sok labdarúgó nehéz napokat él át ilyenkor, hiszen nem tudja mihez kezdjen, hogyan tovább. Van, aki büfét, butikot nyit, van aki egyszerűen csak eltűnik az élet sűrűjében, de van olyan is...

— Én annyi mindent kaptam a labdarúgástól — magyarázza a kapitány —, hogy úgy éreztem, nem lehetek hűtlen hozzá. Ezt a sok jót, sok szépet viszonoznom kell. Már játékos éveim alatt elhatároztam, hogy edző leszek. Először az NB II-es Budafok és a Ganz-MÁVAG gárdáját irányítottam, ezután kerültem Békéscsabára, majd a Vasashoz. Tavaly pedig elvállaltam a magyar válogatott vezetését.

Mészöly Kálmán közismerten kemény, szigorú edző. A Békéscsabából ezzel az erényével faragott csapatot, a Vasas játékosai viszont berzenkedtek a magas követelmények miatt, bár nekik sem ártott volna a keményebb munka. Mint ahogy nem ártott meg a magyar válogatott tagjainak sem.

— Hát, ami igaz, az igaz — folytatja Mészöly Kálmán — szeretem, ha valaki komolyan veszi a feladatát. Talán ezért is szerepeltetek szívesen vidéki játékosokat. Náluk a lelkesedéssel soha nincs probléma, ha egyszer már a focira adták a fejüket, ez a legfontosabb dolog a számukra.

„Mindent bedobtam"

A kapitány családjában sok a pedagógus. Neki is van ehhez a hivatáshoz érzéke. A norvég válogatott elleni, döntő fontosságú mérkőzésen meg is csillogtatta ezt a képességét. A gyors gól után fölényeskedni kezdett a magyar csapat, s a norvégok egyenlítése valóságos pánikot keltett.

— Talán sokan azt gondolják, hogy akkor én is megijedtem, pedig nem így történt — mondja Mészöly Kálmán. — Bíztam a csapatban, s szerencsére ezt a szünetben a fejmosás alatt megérezték a játékosok is. Úgy mentek ki a pályára, hogy itt csak győzniük lehet. Nem mondom, mindent bedobtam én is, már ami a pedagógiát illeti.

Tudott dolog, hogy a szövetségi kapitány megbízatása nem „nyugdíjas" állás. Örökké nem lehet senki sem kapitány, csak addig, ameddig a szerződése tart. Aztán ezt vagy megújítják, vagy pedig nem...

— A jövőn még nem gondolkoztam. Persze az biztos, hogy egyszer nekem is búcsúznom kell. Akkor megint csak egy klubcsapat edzője leszek vagy talán pont a legfiatalabbakat tanítgatom majd a játék fortélyaira. Ha már a fiataloknál tartunk, egy biztos: sokkal jobban kellene mindent szeretniük, amit csinálnak, így magát a sportot és a testmozgást is.

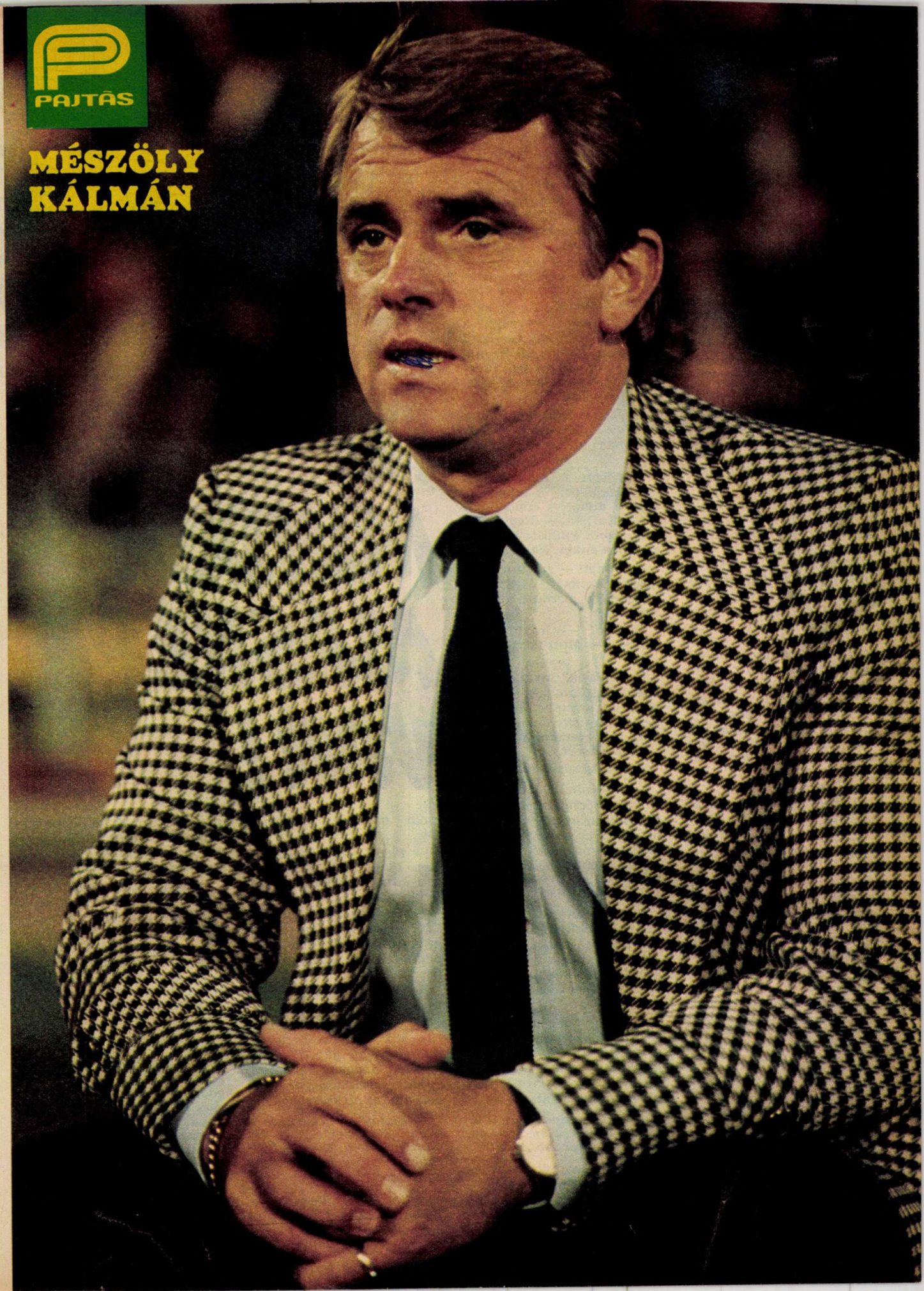
PAJTÁS
MÉSZÖLY
KÁLMÁN

ITT MINDEN MÁSKÉPP VAN!

Semmiképpen se lapozz tovább gyanútlan olvasó, mert olyan tudással akarlak felvértezni, amely nélkül könnyen a vesztedbe rohansz: amennyiben Bodicsek Leventével találkozol földi vándorlásod közben, és az ürgének nem evilági fények lobognak a szemében, menekülj, amerre látsz. Mert holtbiztos, hogy Bodicsek Leventének ilyenkor valami ötlete van.

A múltkor is... Egy szerkesztőség létrehozásának ötletével rontott baráti körére, pedig azok már elővigyázatosak voltak Bodicsek Leventét illetően.

— *Szerkesztőség!* — sistergett, mint egy felfűtött mozdony. — *Már a szó is csupa titokzatosság, merő elegancia. Gondoljátok meg ürgék! Újságot fogunk szerkeszteni...!*

— *Na, akkor szevasztok* — mondta szárazon az egykedvű Kredences. *A matek, meg a szerkesztés olyan nekem, mint a kopasz nyakú csirkének a sasfészek. Egyszer szerkesztettem ugyan vonalzó segítségével egy egyenes vonalat, de én érzem, hogy ez volt a csúcs. Innen számomra már csak lefelé vezet az út.*

De visszarángatták. És Bodicsek Levente tovább lobogott.

— *Csak semmi pánik! Újság nevű geometriai alakzat nem létezik, a szerkesztése tehát jóval egyszerűbb. Se körző, se vonalzó, se szögmérő. Ide széles látókör, sok-sok ötlet, alkotókészség és intelligencia szükséges. Úgyhogy menni fog...*

A baráti kör megkönnyebbülten bólogatott, mert úgy találta, hogy mindezeknek a tulajdonságoknak bővében van. A dolog tehát valóban menni fog.

— *Én például akár főszerkesztő is lehetnék* — állapította meg minden álszerénység nélkül a magabiztos Nyegle. Akinek se körzője, se vonalzója, se szögmérője nem volt, tehát megfelel valamennyi feltételnek.

— *Úgy van!* — biztatta őt Bodicsek Levente. — *Lehetnél. Csakhogy a főszerkesztő én vagyok. Mit gondoltok miért találtam ki ezt az egészet, nagyon jó! Először is állapodjunk meg a terjedelemben.*

— *Én benne vagyok* — legyintett az egykedvű Kredences. — *Ezen nem veszünk össze.*

— *Úgy van!* — zúgta a baráti kör, és egy csapásra átalakult szerkesztő bizottsággá. — *Erre kár szót vesztegetni. Terjedelem, és kész. Megállapodtunk!*

— *Úgy értem, hogy hány oldalas legyen a lap* — magyarázta türelmesen a főnök.

— *Hááát... Az éremnek két oldala van, a lapnak is legyen annyi* — tűnődött a méla Kaftán. — *Meg aztán a középről kitépett füzetlap is éppen ennyi. Na nem...?*

— *Ennyi!* — zúgta a szerkesztő bizottság, és ezzel a terjedelem kérdése örökre lezárult.

— *Oké!* — legyintett a főnök. — *Most kezdjük a kilövést!*

— *Mi van?* nyávogott a félénk Knyazovics. — *Izé... most jut eszembe, hogy nekem haza kell rohannom... Meg kell etetnem a dolmányos nyehőcét...*

De őt is visszarángatták.

— *Ne számíts csatazajra. A kilövés csupán azt jelenti, hogy az egyes oldalakra betervezzük a kész anyagokat!* — magyarázta Bodicsek Levente, és kissé már fortyogott. — *Tessék! Kinek van kész anyaga?*

Biztatóan néztek egymásra, de senkinek sem volt. Pedig homályosan mindenki érezte, hogy valahol itt kell lennie a kész anyagnak. Hiszen az nem vész el, mint tudjuk.

— *Lehet, hogy nálad van...* — próbálkozott bátortalanul a zárkózott Palladits, és igyekezett szakértően nézni. A főnök belátta, hogy túl messzire ment.

— *Anyag minden, amit az újság közöl. Kép, szöveg, rajz és így tovább.*

— *Ja!* — vidult fel a hebehurgya Papundek. — *Szöveg az van. Azt tudjuk lökni, mi ürgék...?! Azt már hallottad például, hogy két nepáli gázlámpakovácsoló beszélget a vonaton...*

— *Elég!* — *A szöveget nem lökni kell, hanem le kell adni. Egy flekken, két flekken...*

— *Azt mondod, hogy flekken?* — gyanakodott a méla Kaftán. — *Tulajdonképpen most eszünk, vagy szerkesztünk?*

A főnök a kezébe temette az arcát.

— *Nem sertésflekkenről van szó* — nyöszörögte. — *A flekk egy gépelt oldalt jelent, ánégyes papíron, dupla sortávolsággal. Ezt kell átadni az olvasónak.*

— *Biztos?* — csipogta a félénk Knyazovics. — *Én úgy gondolom, hogy célszerűbb lenne a kész újságot adni az olvasónak.*

— *Jól figyelj Knyazovics. A világon kétféle olvasó van. A nyájas, meg a szerkesztő. A kéziratot az olvasószerkesztőnek kell kapnia. Hogy kijavíthassa. Hogy a nyájas olvasó már ne találjon hibát benne. Világos...?!*

— *Kiabálunk, kiabálunk? És a munkahely demokratikus, baráti légköre az smafu?* — húzta ki magát a hebehurgya Papundek, aki talán a legkevésbé értette, hogy miről van szó, viszont tudta, hogy mitől döglik a légy. Ám a főnök már belelendült.

— *Most jön a tördelés!*

A szerkesztő bizottság kissé hátrább lépett. Azt eddig is tudták, hogy Bodicsek Levente kissé kótyagos alkat, és valamelyik őse bizonyára sámán volt, de hogy dühöngeni kezdjen! És egyáltalán... mit akar tördelni ez az ürge? Rőzsét? A kezeit? A székeket? Az ablakokat?...

— *A tördelőszerkesztő tervezi meg az oldalakat* —

magyarázta a főnök egy szelíd ápoló modorában. — *Hová jön a kép, hová a szöveg, mekkora a cím, satöbbi Oké . . . ?*

— *Majdnem* — nyögte megkönnyebbülten az egykedvű Kredences. — *De mi van akkor, ha sok a szöveg?*

— *Mi lenne? Húzni kell.*

— *Mit . . . ?! Az ég szerelmére, mit kell húzni, és hová?* — siránkozott a félénk Knyazovics. — *Hát most lipicai hatos fogat vagyunk, vagy szerkesztő bizottság?*

— *A sírba visz ez a fráter! Ki kell húzni annyit a szövegből, hogy beférjen. Így már érthető?*

— *Nem érthető!* — dacoskodott a zárkózott Palladits. — *Ha egy szövegből kihúzunk valamit, már nem lesz érthető.*

— *Nem egyszerű kihúzásról van szó, te ősember. Át kell írni az anyagot!*

— *Miért? Egy másik lapon — bocsánat, flekken! — már érthető lesz?*

A főnök néhány pillanatra összeomlott, de nem adta fel.

— *Tehát a kész kijavított kézirat kerül a betördelt tükörre. És ha most valaki számon kéri rajtam, hogy egy kész tükröt miért kell betördelni, akkor feloszlatom a szerkesztő bizottságot. Tükörnek ugyanis ebben az esetben a megtervezett oldalt nevezzük, amely mintegy a lap tükre. Ezen már rajta vannak a bejelölt képaláírások is. És ha most valaki megkérdezi hogy mi a frásznak kell a kép alá írni, ahol úgysem látszik, akkor nagyon el leszek keseredve . . .*

— *Fel a fejjel főnök!* — dorombolt a szerkesztő bizottság. — *Még azt mondd meg, mit csinálunk, ha teljesen kész van a lap?*

— *Akkor terítünk.*

— *Tudtam! Szóval mégis csak sertésflekkenről volt szó!* — csapott le rá a hebehurgya Papundek. — *Ezt a dumát! Méghogy ánégyes . . . meg duplasoros! Ha tudni akarod, az előbbi egy vírus, az utóbbi pedig zakó. Nagyon jó . . .*

De a főnök már kőszikla lett.

— *A terítés azt jelenti, hogy ellátjuk olvasótáborunkat a kész újsággal.*

— *És mond csak Bodicsek . . . honnan tudod te mindezt?*

— *Nem fogjátok elhinni. Bent voltam a Pajtás szerkesztőségében. Tanulmányúton.*

Az egykedvű Kredencesnek hirtelen elege lett az egészből.

— *Na figyeljetek ürgék! Ha egyszer már van egy kész szerkesztőség kész újsággal, akkor mi az ördögnek bíbelődünk vele. Inkább terítsünk! . . .*

A szerkesztő bizottság összenézett, és bólintott. Majd rövid, de annál eredménytelenebb működés után feloszlott.

És átalakult olvasótáborrá . . .

BUDAPRINT PÁLYÁZAT

A BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat ez évben hirdeti meg jubileumi – ötödik – rejtvénypályázatát.

JÁTSSZ TE IS!!!

A legjobb megfejtést beküldők között fordulónként 20 nyereményt sorsolunk ki a vállalat termékeiből.

TE IS NYERHETSZ!!!

Aki mindkét fordulóban sikerrel veszi az akadályt, elnyerheti a FŐDÍJAT, melyet személyesen vehet át a vállalat központjában.

FŐNYEREMÉNY: EGY ZSEBRÁDIÓ

I. FORDULÓ

NYÍLIK A RÓZSA!

E különleges virág szirmain található betűk megfelelő sorrendben olvasva értelmes mondatot alkotnak. Ez a mondat neked és valamennyi pályaválasztás előtt álló társadnak szól.

A megfejtést postai levelezőlapon küldd az alábbi címre:
BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat
személyzeti és oktatási főosztály Budapest, Postafiók 111. – 1300
A levelezőlapra írd rá: PÁLYÁZAT!
Írd fel azt is: hányadik osztályba jársz.
Beküldési határidő: 1981. december 31.
A helyes megfejtést beküldők között 20 nyereményt sorsolunk ki a vállalat termékeiből.
A nyertesek nevét a Pajtásban is közöljük, a nyereményeket postán küldjük el.
Figyeld a Pajtás következő számát, amely 1982. január 7-én jelenik meg.
A „BUDAPRINT PÁLYÁZAT" következő fordulójának címe:
MINTÁS ZSEBKENDŐ és ÖSSZERAKÓ JÁTÉK

HÜLYESÉGIUSZ JÁRGÁNYIUSZ

A nemes hangzású, régi görög muzsikájú elnevezés mögött nagyon is mai dologról van szó. Arról, hogy ünnepre készülve tönkre törjük a fejünket, milyen ajándékot készítsünk szeretteinknek, mivel szerezhetünk nekik örömöt valamilyen magunk készítette akármivel. No már most: a fejünk nagy kincs, arra vigyázni kell, ezért olyat barkácsoltunk, amihez nem fontos túl sok agytorna, és a kész szerkentyűvel senkinek sem lehet örömet szerezni. Ettől, ez a dolog máris a szokványostól eltérő!

Az erdőszéleken heverő ágak közül válasszunk ki egy ember nagyságú, csúzli-formájú fadarabot, ez lesz a hülyeségiusz karosszériája. A következő lépés: keressünk egy gyereket szerető, Farkas Károly kádár-asztalosmestert, aki a műhelyét és a hulladék anyagokat szívből átadja nekünk. (Ha a mester neve esetleg más, attól a szerkentyű még egészen jól sikerülhet.) Három kereket kell kivágnunk, és mind a hármat jól odaszögelni a „csúzlihoz", a kedvünk szerint kiválasztott helyre. A lényeg, hogy a kerekek ne guruljanak, mert ha gurulnak, akkor semmi újdonságot nem alkottunk! A kerekek után testesítsük a gépezetet, mindenhová szegeljünk deszkákat, aztán a propellerek következnek. Több helyre is szerkeszthetünk ilyet, csak az Istenért! — nehogy forogjanak, mert akkor ott vagyunk, ahonnan elindultunk: fuccs az újdonságnak! A hülyeségiuszt kipróbálhatjuk földön, vízen, levegőben, csak ne üljön rá senki! Felesleges! A gépezet gondolatátvitellel működik, emiatt fejlettebb bármilyen más tudományos szerkezetnél.

Ha kész a mű, senkinek se szerezzünk vele örömet. Örüljünk neki magunk!

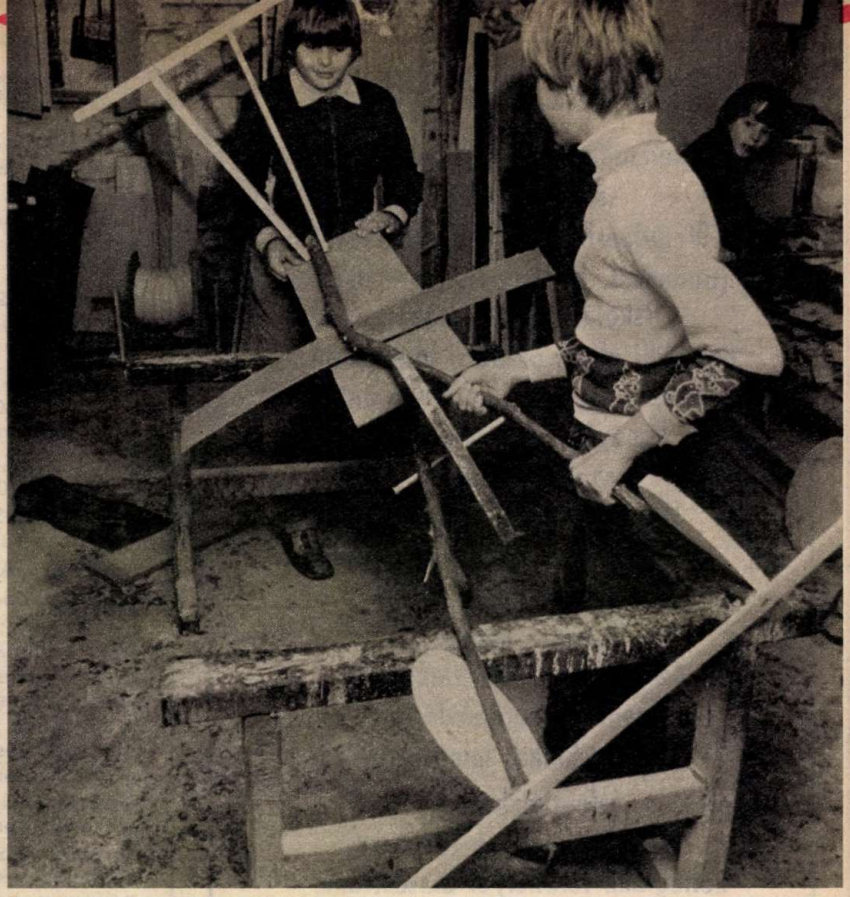

A fontos az, hogy jó formája legyen a járgányiusznak

Azt hiszem, még egy propellerre szükség van. Ettől esetleg elindul...

A forgalomban minden kiderül. Rúgd be a motort! Vagy valamit!

ÉRDEKEL A KÉMIA?

Jelentkezz továbbtanulásra a Than Károly Vegyipari Szakközépiskolába! (Budapest, II., Lajos u. 1. – 1023) Iskolánk az országban egyedüli olyan oktatási intézmény, amely a vegyipari szakmán belül a könnyűipar számára képez szakembereket. Három szakmai ágazatban – textilvegyipari, bőrvegyipari és papíripari – folyik a képzés. Az érettségi után tanulóink vagy továbbtanulásra vagy technikus minősítésre jelentkezhetnek. Vidéki tanulóink részére kollégiumi férőhelyet biztosítunk.

GYERE A TEXTILGYÁRBA!

Jó kereseti lehetőséget biztosító szakmákat ajánlunk 8. osztályt végzett lányok és fiúk számára, 16 éves korig.

Leányokat fonó és szövő szakmára, fiúkat pedig textilgépszerelő, textilfestő és -kikészítő szakmára veszünk fel.

Felvételi vizsga nincs.

A tanulmányi idő 3 év.

Juttatások:

- leányok részére: tanulmányi eredménytől függően 350 Ft–750 Ft-ig ösztöndíj,
- havonta 500 Ft társadalmi ösztöndíj,
- fiúk részére: tanulmányi eredménytől függően 160 Ft–600 Ft-ig ösztöndíj,
- havonta 250 Ft társadalmi ösztöndíj.

Fiúk és lányok részére egyaránt:

- térítés nélküli kollégiumi elhelyezés,
- az iskolában és az üzemi gyakorlat idejére ebédet 3 Ft-os térítés ellenében biztosítunk.

Munkaruhát adunk.

Évente kétszer kedvezményes vásárlást rendezünk a vállalat termékeiből.

A III. évben tanulmányi eredménytől függően nyereségrészesedést fizetünk. Ugyanabban az évben a tanulók 90%-os teljesítménybérben dolgoznak.

A szakmunkásvizsga letétele után a kereset 10%-os szakmunkáspótlékkal 3000–4000 Ft.

Továbbtanulási lehetőséget biztosítunk az üzemi szakközépiskolánkban.

Részletes tájékoztatónkat kérésre postafordultával megküldjük.

A „továbbtanulási jelentkezési lap"-ra írd rá, hogy fonó, szövő, textilgépszerelő vagy textilfestő és -kikészítő szakmákra jelentkezel-e, a Kőbányai Textilművekhez.

TEXTIL KŐBÁNYAI TEXTIL

A jelentkezési lapot kérjük, hogy a Kőbányai Textilművek személyzeti és oktatási osztályára (Budapest X., Gyömrői út 90. – 1103 címre) küldd. Várjuk jelentkezésedet!

NYOLCADIK OSZTÁLYOS ÉS ÁLTALÁNOS ISKOLÁT VÉGZETT LÁNYOK!

Gyárunk 1959 óta képez fonóipari szakmunkásokat a tanulók és dolgozóink megelégedésére. A szakmunkásképző hároméves, amely a fonómunka minden gépére szakmunkás-képesítést ad. Felvételt nyerhet minden egészséges 14—15 éves, általános iskolát végzett lány. A tanítás szeptember 1-től indul. Felvételi vizsga nincs!

Jól képzett nevelők, tanárok és gyakorlati oktatók a szakmát megszerető, szorgalmas tanulóknak a sikeres vizsga letételéhez segítséget nyújtanak.

Juttatások:

— **teljes ellátás** (napi háromszori étkezés) napi 5,— Ft térítésért.

Kivétel nélkül ingyenes a három tanév teljes idejére:

— **leányotthonban történő elhelyezés,**
— **tankönyvek, tanszerek**
— **munkaruha, fejkendő, munkacipő, iskolaköpeny.**

Ezen felül megilleti a tanulót:

— **tanulmányi ösztöndíj: havi 350—720 forint** (a tanulmányi eredménytől függően) — **szociális ösztöndíj: havi 500,— Ft**

A szakmunkásvizsga letétele után a kereset **3200—4400 forint** között van.

Részletes tájékoztatónkat kérésedre postafordultával megküldjük. Ha úgy határozol, hogy hozzánk jössz szakmunkástanulónak, akkor a „továbbtanulási jelentkezési lap"-ra kérjük, ezt írd:

„FONÓSZAKMA"
PFV LŐRINCI GYÁR

PAMUTFONÓIPARI VÁLLALAT * BUDAPEST *

A jelentkezési lapot kérjük, hogy PFV Lőrinci Gyár személyzeti és oktatási osztály, Budapest, Gyömrői út 85–91. 1183 címre küldd. Várjuk a jelentkezéseket!

FIÚK, LÁNYOK!
JELENTKEZZETEK VASKERESKEDŐ TANULÓNAK!

A tanulmányi ösztöndíjon felül havi 500 Ft társadalmi ösztöndíjat is fizetünk.
A tanulók részére napi 3 Ft térítés ellenében ebédet, valamint ingyen munkaköpenyt, tankönyveket és füzeteket,
évente egy alkalommal díjmentes üdültetést, tanulmányi kirándulást, s vidéki fiúk részére ingyenes kollégiumi ellátást biztosítunk.

Az utolsó évben a tanulók szakmunkásbért kapnak.

Jelentkezés:
VASÉRT Vállalat személyzeti osztály
Budapest VIII., Üllői út 32. I. emelet 8.
Telefon: 138-882

JÖJJETEK TI IS!

VASÉRT

FEKETE ISTVÁN
népszerű regényhősének,
az árván maradt
kisrókának története
DARGAY ATTILA
rendezésében.

Az URÁNIA műsorán.

FŐMO

SZERI-TORNA

Tudjátok, hogy mi az a SZERI-TORNA? Ne törjétek a fejeteket, megmondjuk. A SZERI-TORNA nem egyszeri, nem is kétszeri torna, hanem ... mindennapos testgyakorlás. Jellegzetes szerkesztőségi torna ez, amelyet kimondottan munka közben kell elvégezni. Munka közben? Persze, mert mindez szervesen hozzátartozik a lap szerkesztéséhez. Legalábbis nekünk így mondták! Erre fúrni kezdte az oldalunkat a kíváncsiság: ugyan milyen lehet a SZERI-TORNA? Hosszas könyörgésre bemutatták, de lelkünkre kötötték, hogy senkinek se áruljuk el.

Legfeljebb csak a Pajtás olvasóinak.

1

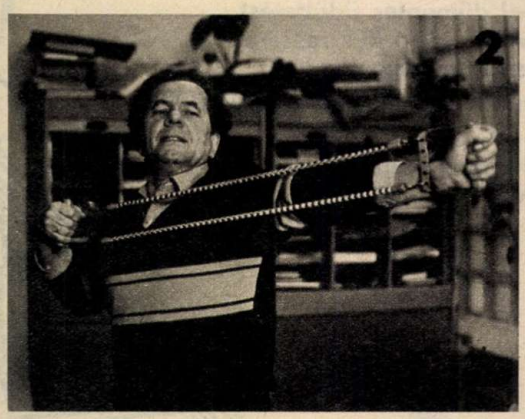
2

3

4

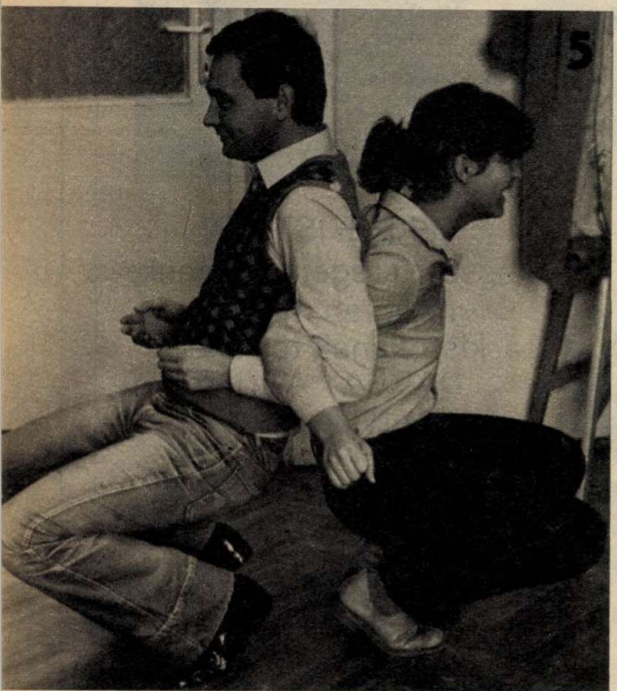
5

6

7

8

1

Ne gondolja senki, hogy SOMOS ÁGNES főszerkesztő földhöz akarja vágni a csinos kis koloniál széket! Csupán azt szemlélteti, hogy ilyen magasra kell emelnünk írásaink, fotóink, rajzaink minőségi színvonalát.

2

Karizomerősítés? Á, dehogyis! FÜLEKI JÁNOS főszerkesztő-helyettes a nyújtható papírt szeretné föltalálni, amelyre az olvasók minden kívánsága ráférne. Nos, a „találmány" már nyúlik, de betűket még nem lehet nyomtatni rá.

9

3

SZIGETI PIROSKA olvasószerkesztő immár hagyományos évi mérlegét csinálja. „Ó, gyerekek – állapítja meg –, nincs baj, pehelykönnyűek az ez évi számaink. Egyetlen súlyos helyesírási hiba sem maradt bennük. Elküldhetitek a súlyemelő balynokot, illetve: a bajemelő súlynokot!"

4

Jelképes tornagyakorlat ez is! Olyasvalaki végezhet ilyet, aki egyszerre két rovatot is gondoz. Ezek közé tartozik BÖCS FERENC, aki egyik kezével a Világlátó rovatot, a másikkal pedig a sportrovatot pátyolgatja. Természetesen nem könnyű gyakorlat ez: mert mi történik, ha mondjuk a két szék között... De ne legyünk ilyen borúlátóak sem a világpolitikában, sem a sportban.

10

5

Pereg a dob... a zenekar tust húz. Kezdődik a nagy mutatvány: DÉSI PÉTER, a belpolitikai rovat vezetője ugyanis hátára akarja venni olvasótáborát, minden örömével, gondjával, bújával, bajával együtt. Persze, ez a mutatvány csak jelképes. Még szerencse!

6

Hát a fotóriporterek hol vannak? Kihúzzák magukat a tornászásból? GAÁL ZOLTÁN: „A többiek éppen a tornát fotózzák. Így hát most én vagyok az ügyeletes – polc. Ezeket a baromi nehéz fotóstáskákat ugyanis már nem tudjuk hová tenni!"

11

7

Egy... kettő... egy... kettő... Az újságírás egyik alapkövetelménye: a gyorsaság. Ha valahol történik valami, az újságírónak már legalább öt perccel hamarabb ott kell teremnie. Természetesen ezt a gyorsaságot gyakorolni kell. Legalább olyan keményen, mint ahogy ezt SINKOVICS FERENC, SOMHEGYI BÉLA és KONCZ DEZSŐ cselekszi.

8

A kérdések kérdése: a művészeti szerkesztők művészi tornát mutatnak be, avagy: a tördelőszerkesztők betör(del)ik a derekukat a napi munka megkezdése előtt? A választ az olvasóra bízzuk. (Főszereplők: FERENCZ MÁRIA tördelőszerkesztő, FORRAI JÁNOS és CZIFFERSZKY BÉLA művészeti szerkesztők.)

9

„Beleélés" – ezt a címet adhatnánk ennek a képnek. Beleélés? Igen, mert CSER GÁBOR rovatvezető ugyanis íróasztalnak, FARAGÓ GYÖRGY főmunkatárs pedig gépíróbajnoknak képzeli magát. Hm. Nem bolondság ez? Ahogy vesszük! Ha a „beleélés"-t csupán tornagyakorlatnak fogjuk fel, akkor minden rendben. A kérdés most már csak annyi: ki az a bolond, aki ezt a tornagyakorlatot „beleélés"-nek fogja fel?

10

Szerencsére ma kevés kézirat került a papírkosárba. FORRAI G. JÁNOS csak utánozza a súlyemelőt.

11

„Nemsokára indulunk a postára a levelekért. Kell a kondíció." (SZŐLLŐSI ERZSI, ROHRMANN KATI, JUHOS JUTKA)

12

Mi az? Hát ebben a szerkesztőségben senki sem veszi komolyan a munkahelyi testedzést? Dehogynem! Íme a bizonyíték! Csak mi ezt lazításnak nevezzük. Szóval: nekünk is kell egy kis „áramszünet" – minden harmincötödik évben!

12

TÖPRENGŐ

Ez alkalommal olyan rejtvények kerültek erre a két oldalra, amelyeket mi választottunk ki és ti is – velünk együtt – szívesen töprengtek a megfejtésén. Egész biztos, hogy ezek jó rejtvények!

A megfejtéseket postai levelezőlapon küldd be!

Ha csak két rejtvényt tudsz megfejteni – és azok jók – már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. Beküldési határidő: december 25. (Cím: Budapest, Jászai Mari tér. 5. – 1397)

A 31. SZÁM MEGFEJTÉSEI

JÓ MEGFIGYELŐ VAGY?: A háromszögben 3 vízszintes és 1 függőleges vonal. – **Hány SZEMÜVEG?:** 1. – **NEVEK:** Jenő, Sári, Dóra, Ari. – **FESTŐMŰVÉSZ:** Murillo. – **HÁROMSZOR HÉT:** Kalocsa, Komárom, Csávoly. – **EGYETLEN VIRÁG:** Az 1-es cserépbe. – **REJTVÉNY-TÁMASZ:** Ejh, döntsd a tőkét . . .

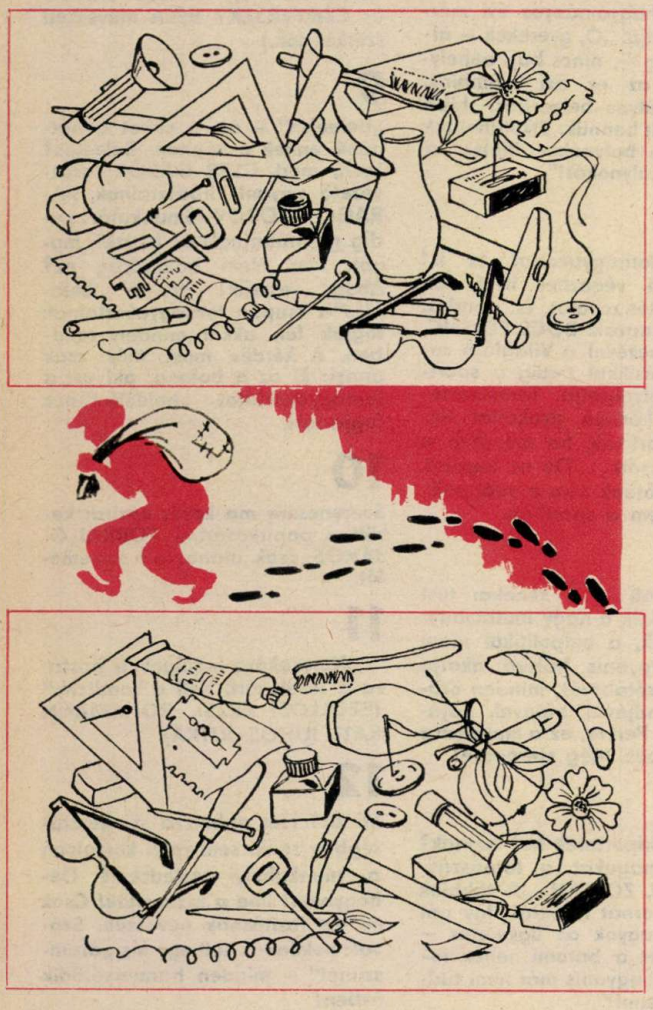

DERÍTSD KI! Reméljük, hogy olyan jó szemed van, mint dr. Szimatnak. A felső rajzon látható sok-sok tárgy közül ugyanis kettő elveszett. Nos, melyek azok?

ÁRNYJÁTÉK. Ha jó megfigyelő vagy, könnyen rájössz arra, hogy a sielő jelenet és annak árnyrajza között hány eltérés van.

BETŰ-REJTVÉNYEK

Mindhárom rejtvény vonatkozhat a Pajtásra is. Mert hiszen a Pajtás társ, nem komolykodó és jó javaslatokban sincs benne hiány.

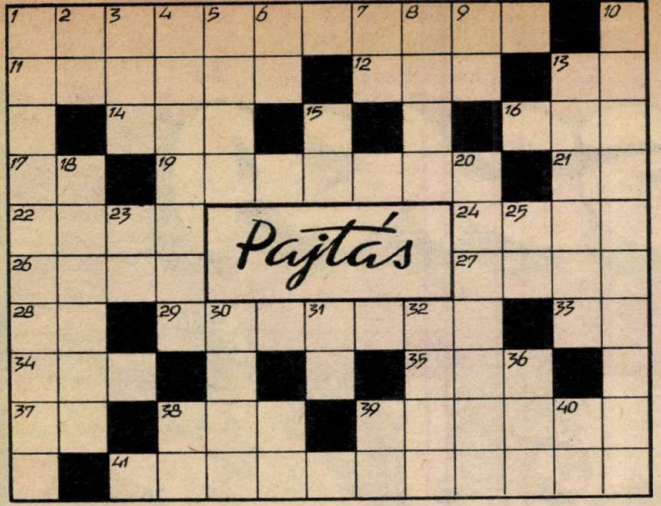

MILYEN A PAJTÁS? A vízszintes 1. és a 19. sorokban van a válasz elrejtve. Ezt a két szót kell beküldeni.

VÍZSZINTES: 1. **Milyen legyen a Pajtás? (zárt betűk: Á. S.)** 11. Forró égövi kúszónövények. 12. Osztrák folyó. 13. Kettőzve: egyik szülő. 14. Rák betűi, keverve. 16. Valószínűleg. 17. Két betű az abc elejéről. **19. Milyen legyen a Pajtás? (zárt betűk: D. S.)** 21. Ruha eleje! 22. Szovjetunióban élő nép. 24. Kevésbé ismert, becézett női név, visszafelé. 26. Magyar Rádió és Televízió Osztálya. 27. Az Erzsébet név egyik része. 28. Katonai rangjelzés szótagja. 29. Kötélverő (zárt betűk: T. L.) 33. Soós Árpád. 34. Szovjet autómárka. 35. Csapadék. 37. Ritka fém. 38. Érzékszerv. 39. Becézett férfinév, névelővel. 41. Szénszálas égő, rádió, dinamó, porlasztó (ilyen és ehhez hasonló eszközök első darabjai).

FÜGGŐLEGES: 1. Védői (zárt betűk: T. I.) 2. Kettőzve: női név. 3. Régi erődítmény. 4. Író-olvasó találkozók. 5. S. O. Á. R. 6. Magyar Katalin. 7. Mutatószó. 8. Ernyedetlen rövidítve, visszafelé. 9. Ugyanaz, mint a vízsz. 37. 10. Hasznos következtetések, amelyeket meg kell szívlelni (zárt betűk: T. G.) 13. Európai főváros. 15. Személyes névmás. 18. Európai főváros. 20. Gyorsabban menjen. 23. Azonos mássalhangzók. 25. Doktor. 30. Jó kedve van. 31. Igeköző. 32. Az elefánt négy betűje. 36. Ö. R. Y. 38. Növény. 39. Amerika kezdete! 40. Kiütéssel győz.

NYERTESEK. A 28. szám megfejtéséért jutalmat kapnak: Fábián Andrea, Budapest, V., Lázár Róbert, Budapest, II., Petényi Katalin, Budapest, XV., Böngyik Rozália, Királyhegyes, Csatári Andrea, Debrecen, Eil Gyöngyi, Kakasd, Gergely Judit, Zalaszentlőrinc, Halász Sándor, Zsadány, Hambuch Erzsébet, Mágocs, Hrubos Márta, Tatárszentgyörgy, Kalmár Katalin, Jászladány, Nagy Gabriella, Koronco, Oláh Csaba, Földes, Pap Enikő, Hódmezővásárhely, Pelyva Zsuzsa, Siófok, Pozsgai Friderika, Répcelak, Radics József, Bozsok, Ratkai János, Makó, Szubotin Mária, Szigetcsép, Végvári József, Szolnok.

A 29. szám nyertesei: Sinka Erika, Budapest, XV., Becsei Anna, Dunaszentbenedek, Bukovszky Rita, Kazincbarcika, Csóré Attila, Cserhátszentiván, Cs. Szabó Julianna, Helvécia-Köncsög, Janás Róbert, Bakonynána, Jókai Ildikó, Adony, Lakatos Adrienne, Mezőkeresztes, Lukoviczy Edit, Békéscsaba, Mező Zoltán, Salgótarján, Németh Márta, Szil, Pásztor Veronika, Sátoraljaújhely, Pénzes Attila, Bősárkány, Szira Ildikó, Vácszentlászló, Szívós Beáta, Várpalota, Tar Ildikó, Dorog, Tóth Anikó, Boglárlelle, Varga Beáta, Tiszavárkony, Zalatnai Renáta, Székesfehérvár, Zlatics Éva, Baja.

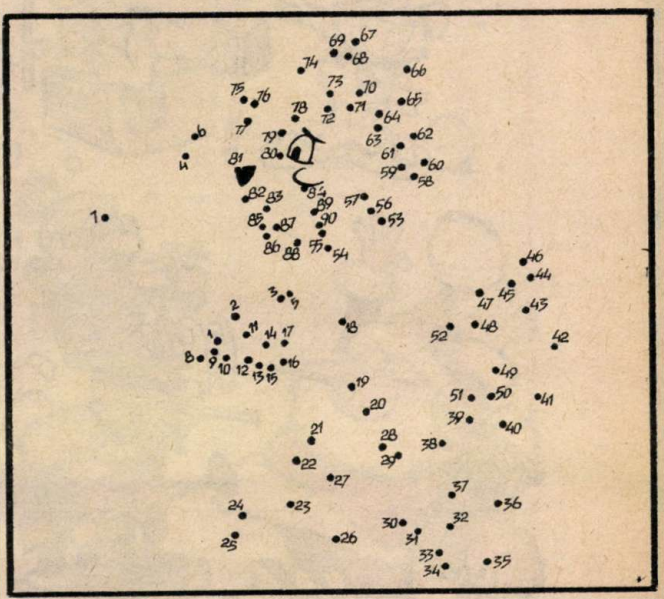

PONTRÓL PONTRA. Ha a pontokat – kezdve az 1-estől egészen a 90-esig – összekötöd, „valakire" ráismersz.

NYOMOLVASÁS. Tél van, az erdőket, hegyeket hó boritja. A fehér takarón meglátszik a vadon élő állatok lábnyoma. Rajzolónk sokféle állatnyomot örökitett meg. Sorold fel mindegyiket!

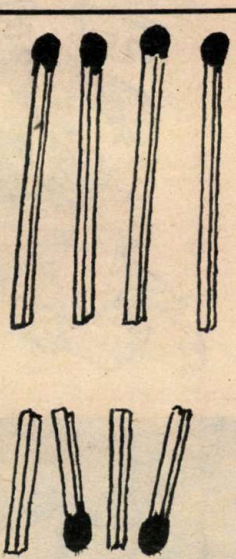

GYUFATALÁNY. E négy egész és ugyanannyi fél gyufaszálból állíts össze három négyzetet. Mi a megoldás?

CSÚSZKA

PAJTÁS

– Kéményseprőt látok... – Havas hóbortok
– Fintorgó – Ki látta az esetet? – Pinokkió és Donald kacsa
– A kutya megeheti a telet? – Cousteau pasa
– A „korcsolyakirály" kerekezik – Elvis-múzeum
A posztereken: Kovács Kati, a Hungária együttes, a Baccara együttes
A fehér farkas (20 oldalas képregény)

December közepén jelenik meg a 80 oldalas
CSÚSZKA magazin. Ára: 15 Ft

BÚCSÚZUNK

Bár az ismeretlen emberek találkozásuk első pillanataiban szoktak bemutatkozni egymásnak, mi úgy gondoltuk, ezúttal nem követjük a hagyományokat. Ezért is kerültünk ide, a lap utolsó előtti oldalára. S ha már szokatlan módon, a bemutatkozás és a búcsúzás egyszerre történik, biztos nem veszitek rossz néven, ha rímekbe szedve mondjuk el magunkról a legfontosabbakat.

Az Úrszonda és a mostani Pajtás
főszerkesztője vagyok
(remek mánia...)
A nevem: Tóth Mária.
Ám igazából orvosnak készülök régen,
gyermekgyógyász lesz a mesterségem.

A nevem Semperger Ágnes.
A kémiához húz a szívem,
mint a mágnes.
Egy testvérem van: fiú
(kicsit hiú).
Tovább tanulok majd gimiben,
mégpedig a péceliben.

Varró Marietta vagyok,
a többieknél kicsivel nagyobb.
Már középiskolába járok —
tanár leszek: erre vágyok.

„Horváth Zoltán mérnök".
Remélem, ez lesz beírva
úgy tizenöt év múlva
a személyi igazolványomba.
Persze, addig még sok víz
folyik le a Dunán,
s én még két és fél évig
itt tanulok, Turán.

Kuthi Éva a nevem,
a matek a kedvencem.

Rengeteget olvasok —
ennyi az, mit mondhatok.

Földhöz csapom Lacit, Ferit,
a nevem: Várkonyi Edit.
Remek a kondim, mindenem a torna,
nincs, ki engem elporolna.

Sokan hívnak Szundinak,
pedig Szungyi László a nevem.
Legjobban anyut, aput
és az öcsémet szeretem.

Mérnök leszek, építész.
Nincs annál szebb dolog!
Lukács Bea vagyok.
Testvérem is van, kilencéves —
kedvencem a krémes.

Bélyeget gyűjtök, focizok,
Varró Imre vagyok.
A hátvéd Salamon a példaképem,
más nem jut eszembe, kérem.

Élővilág, földrajz, magyar:
mindhárom kedvenc tárgyam.
Ám, ha felnövök, szülésznő leszek,
jelenleg ez minden vágyam.
Egyébként Benke Magdi vagyok,
s a címlapkészítéstől az összes
porcikám sajog.

Reméljük, hogy bemutatkozó versikéink — csakúgy mint a lapban levő cikkek — megnyerték tetszéseteket. Ebben bízva búcsúzunk valamennyi olvasónktól és a szerkesztőségtől: az Úrszonda és a Pajtás jubileumi számának diákújságírói.

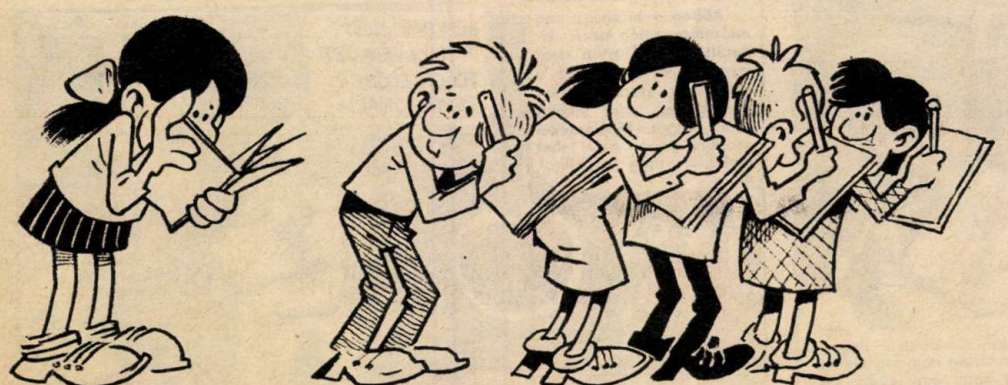

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes:
FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók:
Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal:
Budapest, Révay u. 16. 1965
Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj:
Egész évre 139,50 Ft
I. félévre 77,50 Ft
II. félévre 62 Ft

81.3146 Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás

Felelős vezető:
SOPRONI BÉLA
vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő:
SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő:
CZIFFERSZKY BÉLA
FORRAI JÁNOS

PROGRAMOZOTT SZÖRNYETEGEK 7

ÍRTA: CSER GÁBOR RAJZOLTA: ENDRŐDI ISTVÁN

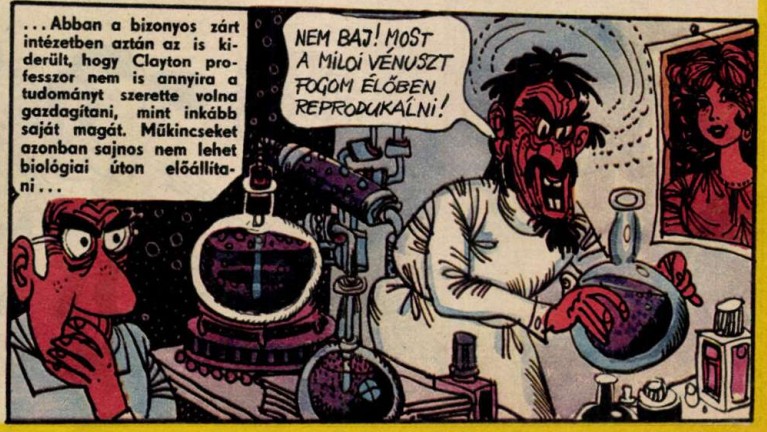

VÉGE